

บทที่ 4

ความสัมพันธ์ของคติกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ศึกษา

4.1 สถิติคติที่เกิดขึ้น

จากอดีตถึงปัจจุบันมนุษย์ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของนิเวศวิทยา ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในรูปแบบลักษณะต่างๆ เมื่อความเจริญของมนุษย์เพิ่มขึ้นดังนั้นก็มีการปรับเปลี่ยนลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมต้องอยู่ในลักษณะที่เหมาะสมเพื่อการดำรงอยู่อย่างปลอดภัยในชีวิต โดยการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมจะมีความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะการตั้งถิ่นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ จึงอาจเป็นความแตกต่างโดยสิ้นเชิงระหว่างการปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสภาพแวดล้อมระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจส่งผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพทางสังคม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทางสังคม (Social Change) สังคมมีการการแข่งขันกันมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางด้านสภาพแวดล้อมส่งผลโดยตรงต่อสภาพสังคม ซึ่งอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นตามความหนาแน่นของประชาชนที่สูงขึ้นและอาชญากรรมในเขตเมืองจะสูงกว่าแถบชานเมือง ดังนั้นสภาพปัญหาอาชญากรรมในสังคมเมืองไม่ว่าจะเป็นสถานภาพคดีอุกฉกรรจ์ คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย หรือคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินก็ตาม จะมีลักษณะการประกอบอาชญากรรมในแต่ละประเภทดังกล่าวที่บางครั้งมีความรุนแรงเหยียดโหด อุกอาจ และใช้อาวุธรุนแรง ทำให้มีผู้เสียชีวิต บาดเจ็บ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวของประชาชนผู้ประกอบอาชีพโดยสุจริตและมิได้มีส่วนรู้เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ในอดีตจะมีการกล่าวถึงอาชญากรรมเฉพาะคดีลักทรัพย์ การทำร้ายร่างกาย การฆ่าผู้อื่นถึงแก่ความตาย หรือการข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งจะไม่มิลักษณะที่ซับซ้อนแต่อย่างใด แต่ในปัจจุบันอาชญากรรมจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบเป็นการรวมกลุ่ม จัดการเป็นองค์กร มีรูปแบบการเกิดที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าอาชญากรรมจะพัฒนารูปแบบตามความเจริญเติบโตของเมือง ซึ่งนับวันจะมีความซับซ้อน และยากต่อการป้องกันและปราบปรามมากยิ่งขึ้น

จากภาพของพื้นที่รับผิดชอบของ สน.หนองแขม ที่ได้ศึกษาแล้วในบทที่ 3 ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการงานวิจัยครั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการใช้ที่ดิน (Land Use) พื้นที่สิ่งปลูกสร้าง (Built-up Area) สภาพเศรษฐกิจ และสังคม ลักษณะของพื้นที่ศึกษาเป็นแถบชานเมืองกรุงเทพมหานคร รูปแบบการใช้ที่ดินส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นที่พักอาศัย ผสมกับเกษตรกรรม ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาลักษณะการใช้ที่ดินว่ามีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างไรหรือไม่ ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

ตาราง 4.1 แสดงสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั่วราชอาณาจักร ในปี พ.ศ.2538

ประเภทความผิด	หน่วยงานระดับกองบัญชาการ											รวม
	บช.น.	บช.ก.	บช.ภ.1	บช.ภ.2	บช.ภ.3	บช.ภ.4	บช.ภ.5	บช.ภ.6	บช.ภ.7	บช.ภ.8	บช.ภ.9	
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	1495	173	1015	805	488	493	551	655	698	1183	858	8414
คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	5372	199	3410	2624	3150	3285	1731	2161	2320	2711	2033	28996
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	15158	1020	7252	3881	3491	3940	2886	2680	3414	4231	3700	51653
คดีนำสนใจ	9480	124	3422	1671	1591	2012	1645	1136	1531	1657	1535	25804
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	66436	3621	36813	30254	22436	35942	11416	14790	29669	12314	9461	276152

จากตาราง 4.1 ข้อมูลคดีปี 2538 จะเห็นว่าคดีที่เกิดขึ้นทั้งหมดในประเทศไทย กองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครเพียงจังหวัดเดียว รายงานว่าเกิดคดีอาชญากรรมประเภทต่างๆ ขึ้นในเขตรับผิดชอบจำนวนมากกว่าจำนวนคดีที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน กลุ่มคดีที่น่าสยใจ และกลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จะเห็นได้ชัดว่าสัดส่วนของคดีที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครเพียงจังหวัดเดียวสูงเป็นอันดับหนึ่งในจำนวนคดีที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ โดยคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ 17.76 คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ ที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ 18.52 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ 29.34 คดีน่าสยใจ ที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ 36.73 และคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ 24.05 ของคดีที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ

ในการศึกษาประเด็นที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับอาชญากรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะต้องมีองค์ประกอบหลายอย่างรวมกัน ไม่ว่าจะเป็นโอกาสในขณะกระทำผิด ความมีสติขณะกระทำผิด สถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำผิด ยกตัวอย่างเช่น กรณีคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา คดีที่เกิดขึ้นจะเป็น 1 คดี เมื่อครบองค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้วคือโอกาสขณะกระทำผิด เช่น ถ้าได้มีการวางแผนที่จะฆ่าผู้ใดแล้วแต่ไม่มีโอกาสเหมาะสมที่จะลงมือกระทำผิด การกระทำก็ไม่เสร็จสมบูรณ์ รวมถึงสถานที่ที่จะลงมือกระทำผิดต้องเป็นสถานที่ที่ผู้กระทำผิดได้ไตร่ตรองไว้ก่อนแล้วว่ามีเหมาะสมคือสะดวกต่อการหลบหนีหลังจากกระทำผิด และเป็นสถานที่ที่ไม่มีผู้ใดพบเห็น อีกตัวอย่างคือ คดีฆ่าคนตายโดยเจตนาเช่นกันแต่ไม่ได้มีการเตรียมไว้ก่อน แต่ผู้กระทำผิดขาดสติในการกระทำผิด เช่น ยิงปืนเข้าไปในรถไฟ ตามกฎหมายถือว่าเป็นการฆ่าคนตายโดยเจตนาเนื่องจากยอมเสี่ยงเห็นผลว่ากระสุนปืนที่ยิงเข้าไปในรถไฟนั้นจะต้องถูกผู้หนึ่งผู้ใดที่นั่งอยู่ในรถไฟ จึงถือได้ว่าเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทุกประเภทจะต้องมีสถานที่เกิดเหตุเป็นจุดอ้างอิงเสมอ ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมประเภทใดก็ตาม เช่น อาชญากรรมระดับองค์กรระหว่างประเทศได้มีการซื้อขายอาวุธกันซึ่งจะต้องปรากฏสถานที่เกิดเหตุที่ใดที่หนึ่งเสมอ หรือแม้กระทั่งอาชญากรรมระดับย่อยก็จะต้องมีสถานที่เกิดเหตุ เช่น ทำร้ายผู้อื่นไม่เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ซึ่งเป็นความผิดลหุโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 มีอัตราโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

อาชญากรรมทุกประเภทที่เกิดขึ้นจะต้องประกอบด้วย

1. ผู้กระทำผิด
2. ผู้เสียหาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(4) บัญญัติไว้ว่า “ผู้เสียหาย” หมายความว่าบุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานใดฐานหนึ่ง รวมทั้งบุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทนได้ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4.5 และ 6

มาตรา 4 ในคดีอาญาซึ่งผู้เสียหายเป็นหญิงมีสามี หญิงนั้นมีสิทธิฟ้องคดีได้เอง โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตของสามีก่อน

ภายใต้บทบัญญัติแห่งมาตรา 5(2) สามีมีสิทธิฟ้องคดีอาญาแทนภริยาได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตโดยชัดแจ้งจากภริยา

มาตรา 5 บุคคลเหล่านี้จัดการแทนผู้เสียหายได้

(1) ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล เฉพาะแต่ในความผิดซึ่งได้กระทำต่อผู้เยาว์ หรือผู้ไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความดูแล

(2) ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือภริยา เฉพาะแต่ในความผิดอาญา ซึ่งผู้เสียหาย ถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจะจัดการเองได้

(3) ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นๆของนิติบุคคล เฉพาะความผิดซึ่งกระทำลงแก่นิติบุคคลนั้น

มาตรา 6 ในคดีอาญาซึ่งผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรม หรือเป็นผู้วิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถไม่มีผู้อนุบาล หรือซึ่งผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลไม่สามารถ จะทำการตามหน้าโดยเหตุหนึ่งเหตุใด รวมทั้งมีผลประโยชน์ขัดกันกับผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ นั้นๆ ญาติของผู้นั้น หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องอาจร้องต่อศาลขอให้ตั้งเขาเป็นผู้แทนเฉพาะคดีได้

เมื่อไต่สวนแล้วให้ศาลตั้งผู้ร้องหรือบุคคลอื่น ซึ่งยินยอมตามที่เห็นสมควรเป็นผู้แทนเฉพาะคดี เมื่อไม่มีบุคคลใดเป็นผู้แทน ให้ศาลตั้งพนักงานฝ่ายปกครองเป็นผู้แทน

การเก็บรวบรวมสถิติอาชญากรรมผู้วิจัยได้มาจากสถานีตำรวจนครบาลหนองแขม ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มีการรวบรวมไว้ในสมุดสถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจ โดยการศึกษาข้อมูลสถิติคดีที่เกิดขึ้นนี้ จะต้องพิจารณาส่วนประกอบต่างๆ เข้าเป็นปัจจัยเพื่อจะได้ข้อสรุปที่ถูกต้องและมีความเป็นจริงมากที่สุด กล่าวคือการนำเฉพาะจำนวนคดีที่เกิดขึ้นของแต่ละสถานีตำรวจมาเปรียบเทียบกับว่าสถานีตำรวจใดมีจำนวนคดีมาก จะสรุปว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่สถานีตำรวจนั้นไม่ได้มีการเอาใจใส่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้นไม่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง แต่ถ้าจะเปรียบเทียบว่าสถานีตำรวจใดมีการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ได้ผลดีว่าสถานีตำรวจอื่น จะต้องเทียบจำนวนคดีต่อพื้นที่ที่สถานีตำรวจนั้นๆ รับผิดชอบ ดังนั้นผลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุดที่จะพิจารณาศึกษาความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในแต่ละสถานีตำรวจว่าแตกต่างกันอย่างไร อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าเราจะนำเอาจำนวนคดีและพื้นที่รับผิดชอบมาเปรียบเทียบขีดความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในสถานีตำรวจแล้วหาได้เพียงพอไม่ เราจะต้องคำนึงถึงความหนักเบาของคดีที่เกิดขึ้นด้วยว่าความหนักเบาแตกต่างกันหรือไม่ ประเภทของคดีแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมด้วยวิธีการและแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม

ดังนั้นการที่จะเกิดสถิติคดี 1 คดี ขึ้นมาจะต้องมีองค์ประกอบต่อไปนี้

1. การร้องทุกข์ของผู้เสียหาย
2. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1. การร้องทุกข์ของผู้เสียหาย

1.1 เมื่อคดีเกิดขึ้นแล้วแต่ถ้าหากผู้เสียหายไม่ได้มาแจ้งความร้องทุกข์ที่สถานีตำรวจ ทำให้สถิติคดีไม่เพิ่มขึ้นทั้งที่ได้มีคดีเกิดขึ้นแล้ว

1.2 การแจ้งความเท็จของผู้เสียหาย ซึ่งจำนวนคดีเกิดขึ้นแล้ว จำนวน 1 คดี แต่คดีไม่ได้เกิดขึ้นจริงดังที่แจ้ง ก็ส่งผลให้จำนวนคดีเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง

1.3 ในบางคดีเป็นเรื่องที่กระทำผิดในทางแพ่งแต่ผู้เสียหายได้แจ้งความที่สถานีตำรวจ ทำให้จำนวนคดีเพิ่มขึ้นแต่ความเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะสั่งไม่ฟ้องผู้กระทำผิด

2. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2.1 เมื่อผู้เสียหายได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำ ความผิด แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้รับแจ้งความร้องทุกข์ไว้ สถิติจึงไม่เพิ่มขึ้นทั้งที่มีการกระทำผิดเกิดขึ้นแล้ว

2.2 ความผิดอันยอมความได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(2) เมื่อคู่กรณีได้พากันมาที่สถานีตำรวจ และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ไกล่เกลี่ยจนผู้เสียหายยอมความ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่รับคดีสถิติคดีจึงไม่เพิ่มขึ้น

2.3 คำนำหน้าของคดีมีค่าไม่เท่ากัน เช่น บางคดีมีการกระทำผิดด้วยกันหลายคน แต่จำนวนคดีที่เกิดขึ้นก็เท่ากับ 1 คดี เช่นเดียวกับบางคดีที่ผู้กระทำผิดมีเพียงคนเดียว จำนวนคดีที่เกิดขึ้นจะเท่ากับ 1 คดี

3. ความรุนแรงและผลกระทบต่างกัน

3.1 จำนวนคดีที่เป็นสถิติคดีของแต่ละสถานีตำรวจจะไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ในเรื่องของความรุนแรงและผลกระทบที่ได้รับจากผลของการทำความผิด เนื่องจากไม่ได้มีการศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างสถิติคดีที่มีลักษณะการทำความผิดคล้ายคลึงกัน ดังนั้นถึงแม้จำนวนคดีที่เกิดขึ้นจะเป็น 1 คดี เท่ากัน แต่ไม่สามารถจะเปรียบเทียบความรุนแรงและผลกระทบของคดีนั้นๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น คดีฆ่าคนตายโดยเจตนา กับคดีลักลอบเล่นการพนัน แม้ว่าจำนวนคดีจะเกิดเท่ากับ 1 คดี เท่ากันแต่ความรุนแรงและผลกระทบจะแตกต่างกันเป็นอันมาก

3.2 ความผิดข้อหาเดียวกันแต่ส่งผลกระทบต่อสังคมต่างกัน เช่น คดีลักทรัพย์หากผู้กระทำผิดเป็นเยาวชน จะมีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อสังคมไม่เท่ากับที่ผู้กระทำผิดเป็นผู้ใหญ่

4. ตัวผู้กระทำผิด

บางครั้งผู้กระทำความผิดจะกระทำผิดด้วยวิธีการและข้อหาเดิม เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมตัวจนมีการพิจารณาคดีเสร็จสิ้นแล้ว ผู้กระทำผิดยังกลับมาก่อทำความผิดอีก ทำให้สถิติคดีเพิ่มขึ้น เมื่อท้องที่สถานีตำรวจใดมีผู้กระทำผิดลักษณะนี้อยู่มากส่งผลให้จำนวนคดีเพิ่มขึ้นด้วย

5. นโยบายและผลทางกฎหมาย

ผลจากนโยบายของผู้บริหารจะส่งผลโดยตรงต่อสถิติคดีที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะทางเพิ่มขึ้นหรือลดลง กล่าวคือเมื่อนโยบายของผู้บริหารจะเป็นการป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรมขึ้น จึงเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ดังนั้นจะส่งผลให้สถิติคดีจะมีลดลง ซึ่งน่าจะเป็นแนวนโยบายที่นำมาใช้เพื่อวางแผนป้องกันอาชญากรรมมิให้เกิดขึ้น จะได้ผลดีกว่าการเร่งปราบปรามเมื่ออาชญากรรมเกิดขึ้นแล้ว แต่เมื่อนโยบายของผู้บริหารต้องการที่จะแสดงผลงานด้านการปราบปรามอาชญากรรม จึงมีคำสั่งให้ผู้ปฏิบัติงานจับกุมผู้กระทำผิดให้ได้ตามเป้าหมายด้วยวิธีการเช่นนี้ส่งผลให้จำนวนสถิติคดีเพิ่มขึ้นได้

สำหรับผลทางกฎหมาย จะส่งผลให้สถิติคดีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ด้วย กล่าวคือเมื่อเกิดการกระทำผิด หากผลทางกฎหมายมีอัตราโทษที่ไต่ลงโทษแก่ผู้กระทำผิดต่ำ ทำให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย แต่ถ้าการกระทำผิดใดผลทางกฎหมายมีอัตราโทษที่ไต่ลงโทษแก่ผู้กระทำผิดสูง จะส่งผลให้ผู้กระทำผิดเกรงกลัวต่อกฎหมายมิกล้าจะกระทำผิด

4.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากสมุดคดีอาญาของ สน.หนองแขม นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2533 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2538 รวมจำนวน 6 ปี ซึ่งได้ระบุนายละเอียดเกี่ยวกับวันเวลา และสถานที่เกิดเหตุ ข้อกล่าวหา และพฤติการณ์โดยย่อของแต่ละคดี

2. นำสถิติที่ได้มาจัด (Plot) ลงในแผนที่พื้นที่ศึกษาแต่ละคดี โดยแบ่งช่วงเวลาขณะเกิดเหตุเป็น 4 ช่วง คือ 00.01-06.00 น. 06.01-12.00 น. 12.01-18.00 น. และ 18.01-24.00 น. และได้ศึกษาลักษณะอาชญากรรมที่เกิดขึ้นโดยเลือกศึกษาคดีดังต่อไปนี้คือ

- ก. คดีฆ่าผู้อื่น
- ข. คดีทำร้ายร่างกาย
- ค. คดีลักทรัพย์ทั่วไป
- ง. คดีลักทรัพย์จักรยานยนต์
- จ. คดีลักรถยนต์
- ฉ. คดีข่มขืนกระทำชำเรา
- ช. คดียาเสพติดให้โทษ

- 3. หาความหนาแน่นของคดี
- 4. วิเคราะห์และสรุปผล

4.3 การแบ่งสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ศึกษา

แนวทางด้านผังเมืองที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ได้มุ่งเน้นด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เนื่องจากการใช้ที่ดินเป็นลักษณะทางสภาพแวดล้อมที่สามารถสังเกต หาข้อมูล และเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ ได้ง่ายซึ่งผลจะเห็นได้ชัดเจน โดยผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาวิจัยทางลักษณะสภาพแวดล้อมในพื้นที่ศึกษาออกเป็น 2 ส่วน เพื่อจะได้เห็นลักษณะสภาพแวดล้อมทั้งสภาพทั่วไป และสภาพแวดล้อมเฉพาะที่ ที่มีความสัมพันธ์กับคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น กล่าวคือ

1. สภาพแวดล้อมทั่วไป (General Environment)

เป็นลักษณะสภาพแวดล้อมทั่วไปที่ส่งผลหรือมีความสัมพันธ์กับคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น พื้นที่ A เป็นพื้นที่ย่านที่พักอาศัย กับพื้นที่ B เป็นพื้นที่ย่านเกษตรกรรม โอกาสที่พื้นที่ A จะเกิดคดีลักทรัพย์ย่อมจะมีโอกาสมากกว่าพื้นที่ B เนื่องจากลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่ A ความเด่นชัดด้านที่พักอาศัยมีลักษณะเป็นชุมชน มีการประกอบกิจกรรมต่างๆ มีความเกี่ยวข้องกันของประชากรมากกว่าพื้นที่ B ซึ่งเป็นพื้นที่ย่านเกษตรกรรม ดังนั้นสภาพแวดล้อมต่างกันย่อมจะส่งผลหรือมีความสัมพันธ์กับคดีอาชญากรรมประเภทต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน

2. สภาพแวดล้อมเฉพาะที่ (Immediate Environment)

เป็นลักษณะแวดล้อมเฉพาะที่ที่ส่งผลหรือมีความสัมพันธ์กับคดีอาชญากรรมประเภทต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นลักษณะแวดล้อมเฉพาะที่ในเขตพื้นที่ศึกษาซึ่งมีโอกาสจะเกิดคดีอาชญากรรมหรือเป็นช่องโอกาสให้ผู้กระทำผิดใช้ลักษณะแวดล้อมเฉพาะที่ดังกล่าวกระทำความผิด ยกตัวอย่าง

เช่น สภาพแวดล้อมเฉพาะที่มีลักษณะเป็นที่พักคนงานก่อสร้าง จะมีโอกาสทำให้เกิดคดีอาชญากรรมประเภททำร้ายร่างกายได้มากกว่าสภาพแวดล้อมเฉพาะที่มีลักษณะเป็นสถานที่ราชการ

คดีอาชญากรรมประเภทต่างๆ ที่นำมาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ จะนำมาจากสมุดคดีอาญาของ สน.หนองแขม ในปี 2533-2538 ซึ่งปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา ร้อยเวรเจ้าของคดี ข้อหา พุทธิการณ์โดยย่อดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เมื่อมีคดีเกิดขึ้นในแต่ละวันแล้ว เจ้าหน้าที่รัฐการคดีของ สน. จะนำมาประมวลเหตุการณ์เพื่อเสนอผู้บังคับบัญชา และรายงานไปยังแผนกสถิติคดีและข้อมูล ของ บช.น. ผู้วิจัยได้รวบรวมคดีที่เกิดขึ้นภายในเขตรับผิดชอบ สน.หนองแขม มา Plot เป็นสถิติคดีสำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคดีประเภทต่างๆ จำนวนมากพอสมควรเพื่อจะได้มองเห็นอย่างชัดเจนว่าคดีอาชญากรรมกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ไม่เฉพาะแต่เวลาที่เกิดเหตุ และสถานที่เกิดเหตุเท่านั้น ที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดคดีประเภทต่างๆขึ้น แต่พุทธิการณ์ของคดีก็มีความสำคัญสำหรับการเกิดคดีแต่ละคดีเช่นเดียวกันเนื่องจากอาชญากรรมประเภทต่างๆ ที่เกิดขึ้นล้วนแล้วแต่มีปัจจัย หรือสาเหตุแห่งการเกิดได้หลายอย่างประกอบกัน เช่น คดีฆ่าคนตายโดยเจตนา ขณะที่นาย ก. นั่งทานอาหารอยู่ในที่เกิดเหตุบริเวณหน้าร้านอาหารคุณต้อย ถนนเพชรเกษม แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2533 เวลาประมาณ 22.00 น. ได้มี นาย ข. ซึ่งเคยเป็นคู่อริกันมาก่อนใช้อาวุธปืนยิงถูกนาย ก. ที่บริเวณหน้าอกด้านซ้าย จำนวน 1 นัด เป็นเหตุให้นาย ก. ถึงแก่ความตาย ซึ่งการกระทำของนาย ข. เป็นความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288 เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งความร้องทุกข์ไว้ในข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนาไว้แล้ว จะทำการสอบสวนปากคำ และดำเนินการตามกระบวนการสอบสวนต่อไป และเจ้าหน้าที่รัฐการคดีจะเป็นผู้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับคดีดังกล่าวที่เกิดขึ้นดังที่กล่าวไว้แล้ว

ตัวอย่างรายละเอียดของคดีที่เกิดขึ้นที่เจ้าหน้าที่รัฐการคดี สน.ได้นำมาลงในสมุดคดีและรายงานเหตุประจำวันโดยย่อไปยังแผนกสถิติคดีและข้อมูลของ บช.น. (สมมติ)

คดีเลขที่ 985/2533 วัน เวลา เกิดเหตุ วันที่ 21 สิงหาคม 2533 เวลาประมาณ 22.00 น. สถานที่เกิดเหตุ หน้าร้านอาหารคุณต้อย ถนนเพชรเกษม หมู่ 7 แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพฯ ผู้กล่าวหา ร.ด.ท.บัณฑิตข ข้อหา ฆ่าคนตายโดยเจตนา ผู้ต้องหา นาย ข. พุทธิการณ์ ตามวันเวลาเกิดเหตุขณะที่ นาย ก.ผู้ตายได้นั่งทานอาหารอยู่ในที่เกิดเหตุ ได้มีนาย ข. ผู้ต้องหาเดินเข้ามายังจุดที่นาย ก. ผู้ตายนั่งอยู่ และได้พูดขึ้นมาว่า “ไอ้ ก.วันนี้กูขอคิดบัญชีแค้นกับมึง” แล้วนาย ข.ได้ดึงเอาอาวุธปืนออกมาจากบริเวณเอวด้านขวาและได้ยิงนาย ก.จำนวน 1 นัด ถูกที่บริเวณหน้าอกด้านขวามือของ นาย ก. เป็นเหตุให้นาย ก.ถึงแก่ความตาย หลังเกิดเหตุ นาย ข.ได้วิ่ง

หลบหนีไป แต่ได้มีพลเมืองดีช่วยกันจับตัวนาย ข.ไว้ ต่อมาผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ได้แจ้งเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินคดี

จากคดีตัวอย่างดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเกิดคดีขึ้นจำนวน 1 คดี สถานที่เกิดเหตุหน้าร้านอาหารคุณต๋อย หมู่ 7 ถนนเพชรเกษม แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพฯ ในเวลา 22.00 น. เมื่อผู้วิจัยได้นำมา Plot ลงในแผนที่ที่ได้ทำขึ้น ซึ่งคดีจำนวน 1 คดี ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพียงจุด 1 จุด ในแผนที่เท่านั้น ไม่ได้บอกพฤติการณ์หรือรายละเอียดของคดีแต่อย่างใด ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าคดีที่เกิดขึ้นแต่ละคดีจะมีปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน แต่ตามพฤติการณ์ของเหตุการณ์ตัวอย่างแล้วจะทราบว่า นาย ก. และนาย ข. เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน เมื่อนาย ก. ได้ไปนั่งทานอาหารที่ร้านอาหารคุณต๋อยที่เกิดเหตุ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนเพชรเกษม ซึ่งตามเวลาที่เกิดเหตุประมาณ 22.00 น. เป็นเวลากลางคืน ร้านค้าที่ตั้งอยู่บริเวณข้างเคียงปิดบริการหมดแล้ว และไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่บริเวณใกล้เคียง ทำให้เป็นช่องโอกาสในการกระทำผิดของ นาย ข. ผู้ต้องหา จึงเห็นได้ว่าสถานที่เกิดเหตุเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลให้เกิดคดีอาชญากรรมขึ้นได้ หากนาย ก. ไม่ได้ไปนั่งทานอาหารที่ร้านอาหารที่เกิดเหตุคดีก็อาจจะไม่เกิดขึ้น

นอกจากนี้แล้ว การที่จะเกิดคดีขึ้นเป็นหนึ่งคดีนั้นจะต้องครบองค์ประกอบความผิดตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ ดังนั้นการศึกษาองค์ประกอบของกฎหมายจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถโยงไปถึงมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด หรือปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้คดีประเภทต่างๆ เกิดขึ้น และจะทำให้ทราบว่าสภาพแวดล้อมทางภาพหรือลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละประเภทมีความเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปวางแผนป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้น โดยจะนำเสนอด้วยแผนที่ ตาราง แผนภูมิ และการบรรยาย ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอต่อไป

4.4 ความสัมพันธ์ของคดีอาชญากรรมกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

4.4.1 คดีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คดีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นผู้วิจัยได้ศึกษาคดีที่เกิดขึ้นโดยรวมในฐานความผิดดังกล่าว กล่าวคือจะรวมทั้งความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตายโดยเจตนา ฆ่าผู้อื่นตายโดยไม่เจตนา และทำให้ตายโดยประมาท

การฆ่าผู้อื่นเป็นความผิดที่ประมวลกฎหมายอาญา ได้บัญญัติไว้ ดังนี้คือ

มาตรา 288 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดฆ่าผู้อื่น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี”

มาตรา 289 เป็นบทเพิ่มโทษผู้กระทำความผิดต่อบุพการี เจ้าพนักงานซึ่งได้กระทำการตามหน้าที่ ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ข่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ข่าผู้อื่นโดยทรนหรือกระทำการรุนแรงโหดร้าย ฯลฯต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา 290 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดมิได้มีเจตนาฆ่า แต่ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี

ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 291 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ตาราง 4.2 แสดงสถิติการเกิดคดีฆ่าผู้อื่นในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	การเปลี่ยนแปลง
2533	5	-
2534	7	+2
2535	9	+2
2536	8	-1
2537	8	-
2538	4	-4
รวมจำนวน	41	

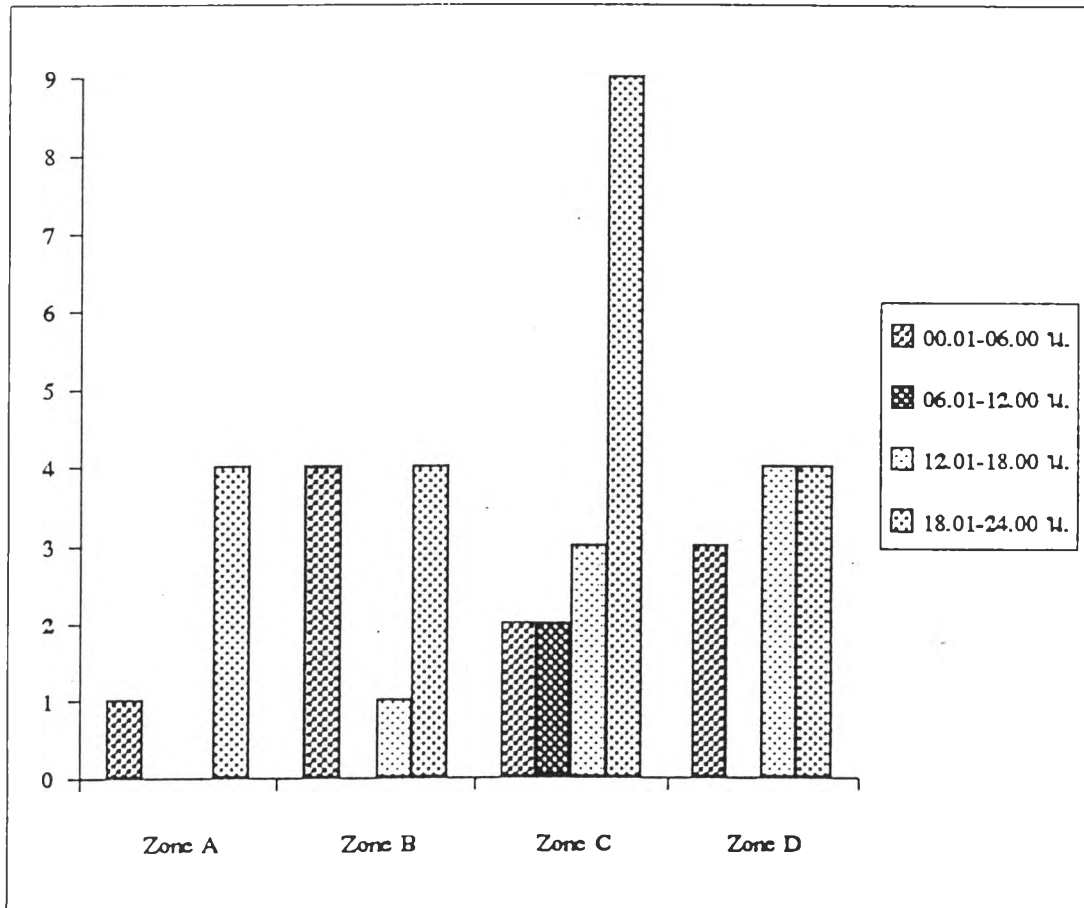
ตาราง 4.3 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีประเภทฆ่าผู้อื่นในปี พ.ศ.2533-2538

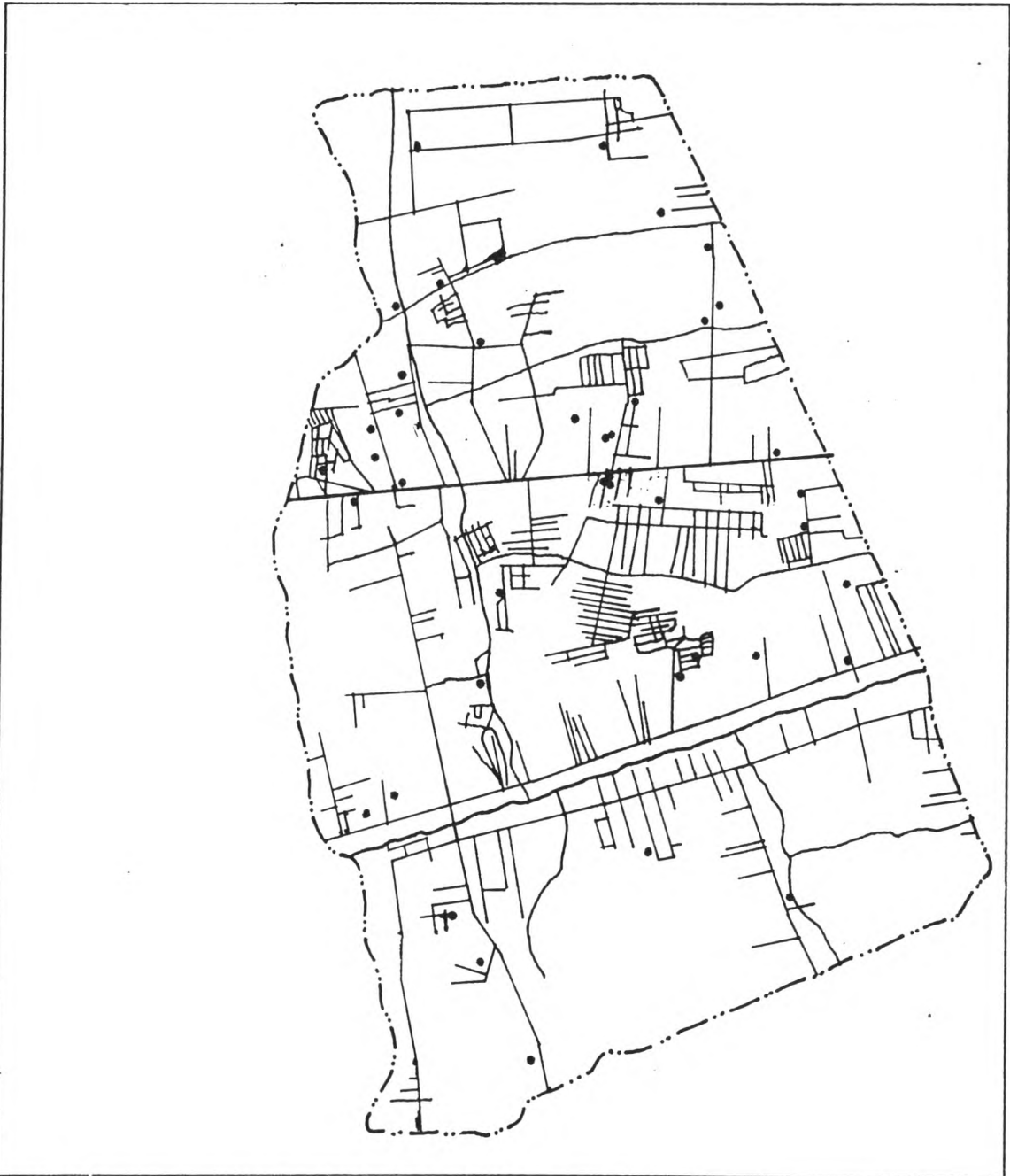
พ.ศ.	ที่เกิดเหตุเขตพื้นที่				รวม
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D	
2533	0	2	0	3	5
00.01-06.00 น.	0	1	0	2	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	0	0	
18.01-24.00 น.	0	1	0	1	
2534	1	1	4	1	7
00.01-06.00 น.	0	1	0	0	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	1	1	
18.01-24.00 น.	1	0	3	0	
2535	1	1	2	5	9
00.01-06.00 น.	0	1	0	0	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	0	2	
18.01-24.00 น.	1	0	2	3	
2536	2	2	4	0	8
00.01-06.00 น.	0	1	1	0	
06.01-12.00 น.	0	0	2	0	
12.01-18.00 น.	0	0	0	0	
18.01-24.00 น.	2	1	1	0	
2537	0	2	5	1	8
00.01-06.00 น.	0	0	1	0	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	1	1	1	
18.01-24.00 น.	0	1	3	0	
2538	1	1	1	1	4
00.01-06.00 น.	1	0	0	1	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	1	0	
18.01-24.00 น.	0	1	0	0	

ตาราง 4.4 : แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุของคดีฆ่าผู้อื่นในปี พ.ศ.2533-2538

เวลาเกิดเหตุ	พื้นที่ศึกษา			
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D
00.01-06.00 น.	1	4	2	3
06.01-12.00 น.	0	0	2	0
12.01-18.00 น.	0	1	3	4
18.01-24.00 น.	4	4	9	4

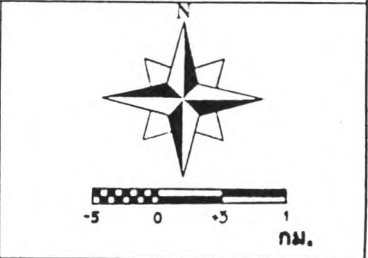
แผนภูมิ 4.1 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีฆ่าผู้อื่นในปี พ.ศ.2533-2538

แผนที่ 4.1 แสดงจุดเกิดเหตุคดีฆ่าผู้อื่นในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

สัญลักษณ์

แนวทางด้านผังเมืองเพื่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร
: กรณีศึกษาเขตรับผิดชอบสถานีตำรวจหนองแขม

จากตาราง 4.3 สถิติคดีประเภทฆ่าผู้อื่นที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา ปี พ.ศ.2533-2538 ปรากฏคดีเกิดทั้งสิ้น 41 คดี โดยคดีจะเกิดกระจายทั่วไปในพื้นที่ ซึ่งเกิดระหว่างเวลา 00.01-06.00 น. จำนวน 10 คดี คิดเป็น 24.39% เกิดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. จำนวน 2 คดี คิดเป็น 4.87% เกิดระหว่างเวลา 12.01-18.00 น. จำนวน 8 คดี คิดเป็น 19.51% และเกิดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. จำนวน 21 คดี คิดเป็น 51.21% โดยคดีประเภทดังกล่าวจะเกิดมากที่สุดในพื้นที่ Zone C จำนวน 16 คดี คิดเป็น 39.02% และจะเกิดน้อยที่สุดในพื้นที่ศึกษา Zone A จำนวน 5 คดี คิดเป็น 12.19%

ข้อสังเกตผลจากตารางของคดีประเภทฆ่าผู้อื่น

1. บริเวณพื้นที่ทั่วไป (General Environment) จะพบคดีประเภทดังกล่าวเกิดกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ศึกษาโดยไม่สม่ำเสมอ ส่วนใหญ่จะเกิดในย่านที่ว่าง ที่เปลี่ยว ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในพื้นที่

2. สภาพแวดล้อมเฉพาะที่ (Immediate Environment) คดีประเภทดังกล่าวจะเกิดโดยทั่วไปในพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่ว่าง และที่เปลี่ยว จากการศึกษาพบว่าคดีประเภทฆ่าผู้อื่นจะเกิดในที่พักอาศัยมากที่สุดจำนวน 22 คดี คิดเป็น 53.65% รองลงมาจะเกิดในที่ว่าง จำนวน 12 คดี คิดเป็น 29.26% ซึ่งศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ กรมตำรวจ รายงานว่า ปี 2538 คดีฆ่าคนตายทั่วประเทศจะเกิดในเคหสถาน มากที่สุดคิดเป็น 36.71% และจะเกิดน้อยที่สุดในสถานที่ราชการ คิดเป็น 1.39%

3. ช่วงเวลาที่เกิดคดีประเภทฆ่าผู้อื่นมากที่สุดคือระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. โดยคิดเป็น 51.21% และจะเกิดน้อยที่สุดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. คิดเป็น 4.87% ซึ่งจากศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ กรมตำรวจ รายงานว่า ปี 2538 คดีฆ่าคนตายทั่วประเทศ จะเกิดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. มากที่สุดจำนวน 48.49% และจะเกิดคดีดังกล่าวน้อยที่สุดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. คิดเป็น 13.73% โดยจะเกิดในเคหสถาน มากที่สุดจำนวน 36.71% รองลงมาจะเกิดในที่เปลี่ยว จำนวน 34.22% คดีดังกล่าวจะเกิดน้อยที่สุดในที่สาธารณะ จำนวน 3.24%

4.4.2 ความผิดฐานทำร้ายร่างกาย

คดีความผิดฐานทำร้ายร่างกายเป็นคดีที่เกิดขึ้นได้ง่ายกว่าคดีประเภทแรก เนื่องจากสาเหตุของการเกิดคดีไม่ซับซ้อน ส่วนมากจะเป็นลักษณะของการทะเลาะวิวาทโดยมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน นอกจากนั้นคดีจะเกิดเป็นลักษณะเฉพาะหน้าคือการทำเหตุเนื่องจากการดื่มสุราจึงทำให้

ขาดสติและเข้าทะเลาะวิวาทกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา ได้บัญญัติความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ดังมาตราต่อไปนี้

มาตรา 295 ผู้ใดทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย หรือจิตใจแก่ผู้อื่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่พันบาท

มาตรา 296 ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 (ได้กล่าวไว้แล้ว) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 297 ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำร้ายรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี

อันตรายสาหัสนั้นคือ

1. ตาบอด หูหนวก ลิ่นขาด หรือเสียอวัยวะประสาท
2. เสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถการสืบพันธุ์
3. เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด
4. หน้าเสียโฉมอย่างติดตัว
5. แหว่งลูก
6. จิตพิการอย่างติดตัว
7. ทุพพลภาพ หรือป่วยเรื้อรังซึ่งอาจถึงตลอดชีวิต
8. ทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณียกจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน

มาตรา 298 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 297 ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี

มาตรา 299 ผู้ใดเข้าร่วมในการชุลมุนต่อสู้ระหว่างบุคคล ตั้งแต่สามคนขึ้นไป และบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่รับอันตรายสาหัส โดยการกระทำการชุลมุนต่อสู้กัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการชุลมุนต่อสู้กันแสดงได้ว่าได้กระทำไปเพื่อห้ามการชุลมุนต่อสู้กัน หรือเพื่อป้องกัน โดยชอบด้วยกฎหมายผู้หนึ่งไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 300 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และผลการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตาราง 4.5 แสดงสถิติการเกิดคดีทำร้ายร่างกายในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	การเปลี่ยนแปลง
2533	32	-
2534	39	+7
2535	38	-1
2536	38	-
2537	58	+20
2538	53	-5
รวมจำนวน	258	

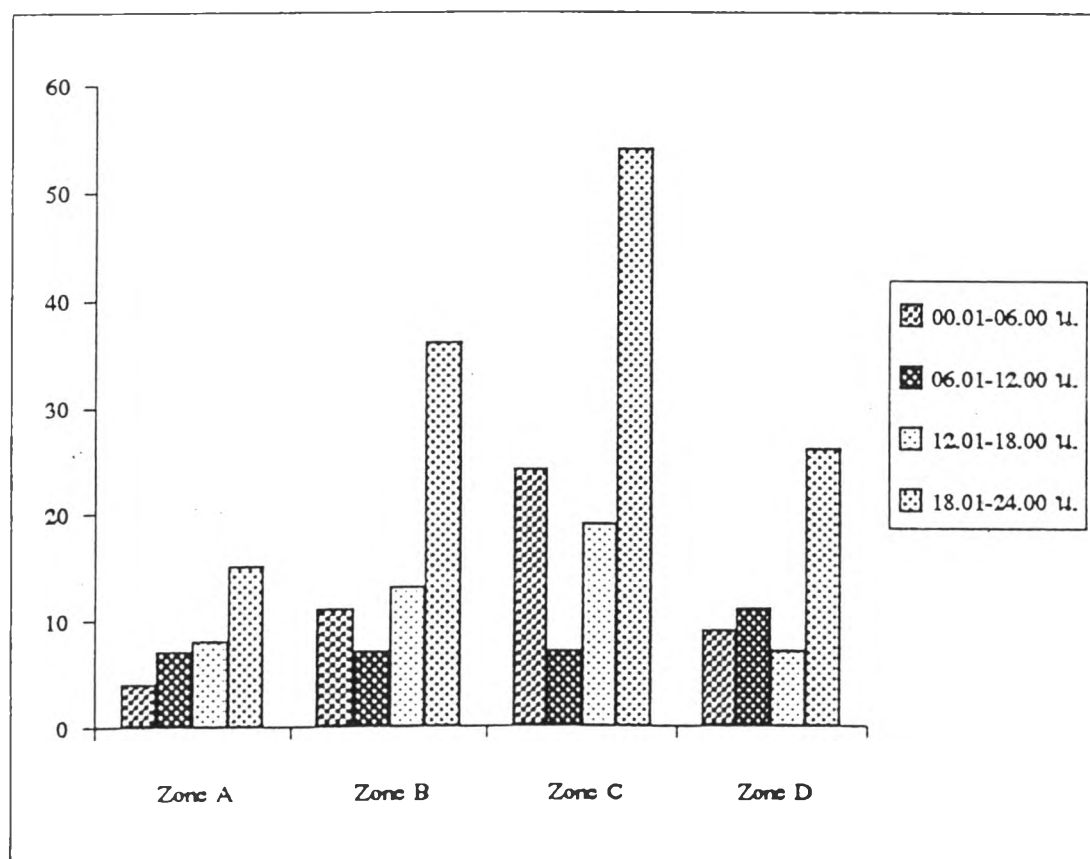
ตาราง 4.6. แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีประเภททำร้ายร่างกายในปี พ.ศ.2533-2538

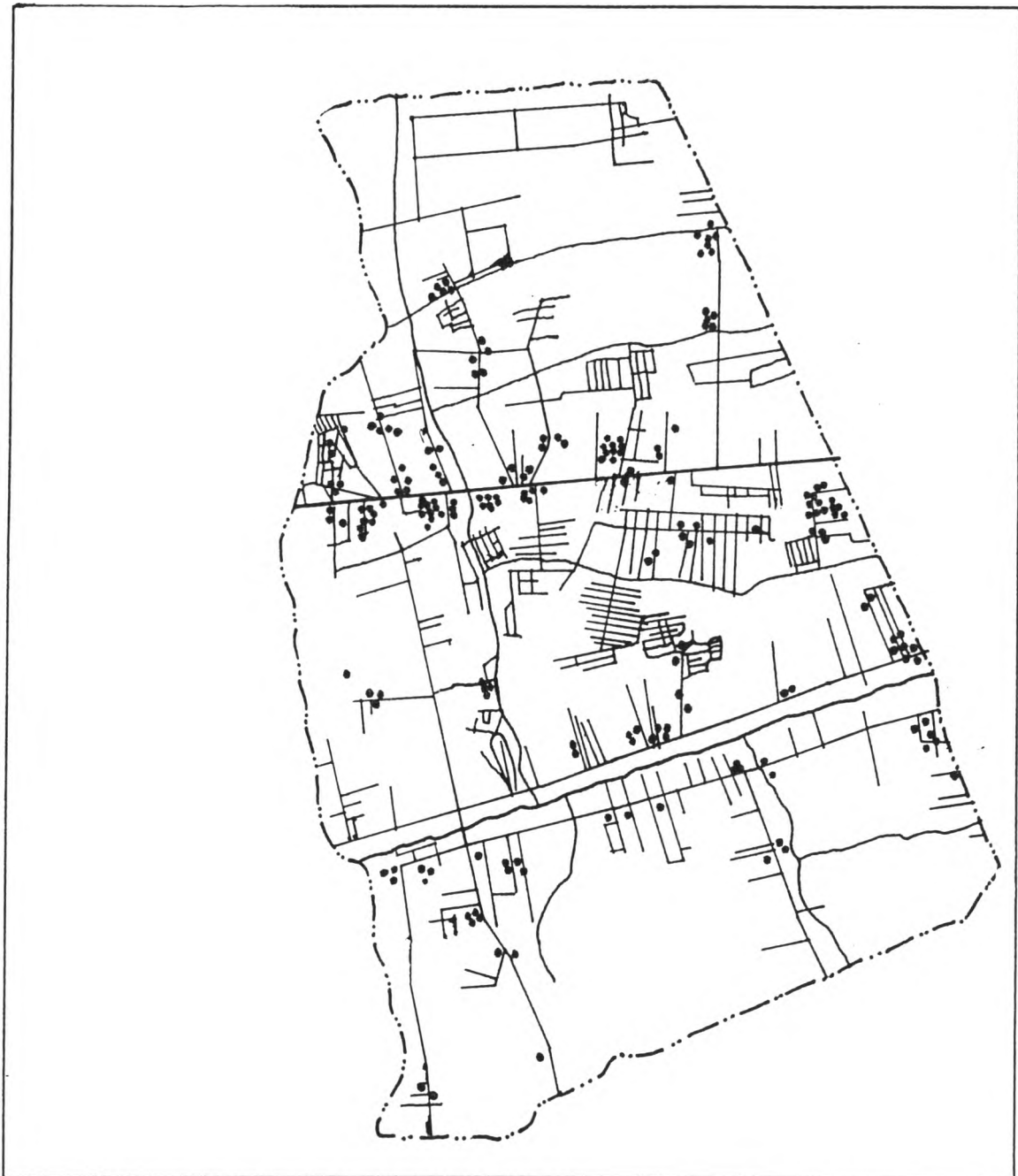
พ.ศ.	ที่เกิดเหตุเขตพื้นที่				รวม
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D	
2533	1	9	15	7	32
00.01-06.00 น.	0	2	3	2	
06.01-12.00 น.	1	2	0	1	
12.01-18.00 น.	0	1	1	0	
18.01-24.00 น.	0	4	11	4	
2534	6	17	11	5	39
00.01-06.00 น.	1	4	3	1	
06.01-12.00 น.	1	1	1	1	
12.01-18.00 น.	1	1	1	0	
18.01-24.00 น.	3	11	6	3	
2535	7	9	14	8	38
00.01-06.00 น.	1	1	1	2	
06.01-12.00 น.	2	1	1	2	
12.01-18.00 น.	2	4	3	2	
18.01-24.00 น.	2	3	9	2	
2536	4	8	19	7	38
00.01-06.00 น.	0	0	1	0	
06.01-12.00 น.	1	1	2	2	
12.01-18.00 น.	1	1	4	0	
18.01-24.00 น.	2	6	12	5	
2537	13	14	20	11	58
00.01-06.00 น.	2	3	7	1	
06.01-12.00 น.	2	1	1	2	
12.01-18.00 น.	2	2	6	3	
18.01-24.00 น.	7	8	6	5	
2538	3	10	25	15	53
00.01-06.00 น.	0	1	9	3	
06.01-12.00 น.	0	1	2	3	
12.01-18.00 น.	2	4	4	2	
18.01-24.00 น.	1	4	10	7	

ตาราง 4.7 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุของคดีทำร้ายร่างกายในปี พ.ศ.2533-2538

เวลาเกิดเหตุ	พื้นที่ศึกษา			
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D
00.01-06.00 น.	4	11	24	9
06.01-12.00 น.	7	7	7	11
12.01-18.00 น.	8	13	19	7
18.01-24.00 น.	15	36	54	26

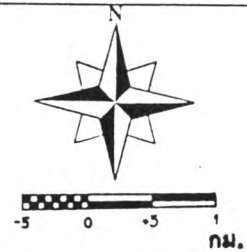
แผนภูมิ 4.2 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีทำร้ายร่างกายในปี พ.ศ.2533-2538

แผนที่ 4.2 แสดงจุดเกิดเหตุคดีทำร้ายร่างกายในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

สัญลักษณ์

แนวทางด้านฝั่งเมืองเพื่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร
: กรณีศึกษาเขตรับผิดชอบสถานีตำรวจหนองแขม

จากตาราง 4.6 คดีประเภททำร้ายร่างกาย ในปี พ.ศ.2533-2538 จะมีคดีเกิดขึ้นทั้งสิ้นจำนวน 258 คดี โดยจะเกิดระหว่างช่วงเวลา 00.01-06.00 น. จำนวน 48 คดี คิดเป็น 18.60% คดีจะเกิดระหว่างช่วงเวลา 06.01-12.00 น. จำนวน 32 คดี คิดเป็น 12.40% คดีจะเกิดระหว่างช่วงเวลา 12.01-18.00 น. จำนวน 47 คดี คิดเป็น 18.21% และคดีจะเกิดระหว่างช่วงเวลา 18.01-24.00 น. จำนวน 131 คดี คิดเป็น 50.77%

โดยคดีจะเกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ Zone C มากที่สุดคือจำนวน 107 คดี คิดเป็น 41.47% พื้นที่ Zone C จะมีลักษณะการใช้ที่ดินเป็นย่านที่พักอาศัย ย่านพาณิชยกรรม และย่านอุตสาหกรรม และคดีประเภททำร้ายร่างกายจะเกิดบริเวณพื้นที่ Zone A น้อยที่สุดคือจำนวน 36 คดี คิดเป็น 13.95% โดยลักษณะการใช้ที่ดินในพื้นที่ Zone A จะมีลักษณะเป็นย่านเกษตรกรรม และที่พักอาศัย

ข้อสังเกตจากผลคดีตามตารางของคดีประเภททำร้ายร่างกาย

1. บริเวณพื้นที่ทั่วไป (General Environment) ที่เกิดคดีประเภททำร้ายร่างกายในพื้นที่ศึกษา ส่วนใหญ่จะเกิดในบริเวณที่เป็นสถานบริการ การจัดงานขายสินค้าและการละเล่น เช่น บริเวณวัดหนองแขม บริเวณวัดอุดมรังสี ซึ่งบริเวณที่เป็นสถานบริการจะมีการจำหน่ายสุรา และเป็นสถานที่มืดซัดไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่บริเวณใกล้เคียง ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุให้เกิดคดีทำร้ายร่างกายกันได้ ส่วนบริเวณที่มีการจัดงานขายสินค้าและการละเล่น จะเป็นแหล่งของกลุ่มวัยรุ่นที่รวมตัวกันเพื่อไปเที่ยวดูงาน ดังนั้นเมื่อคนใดคนหนึ่งในกลุ่มพบกับกลุ่มที่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน จะเป็นสาเหตุให้เกิดคดีทำร้ายร่างกายกันขึ้นได้ นอกจากนี้คดีประเภททำร้ายร่างกายจะพบตามบริเวณที่เป็นย่านที่พักอาศัย สถานที่ก่อสร้าง โดยสาเหตุที่เกิดคดีประเภททำร้ายร่างกายขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากการโกรธแค้นกันมาก่อน

2. สภาพแวดล้อมเฉพาะที่ (Immediate Environment) คดีประเภททำร้ายร่างกายจะพบมีการกระจุกตัวอยู่บริเวณหมู่บ้านศรีเพชร ซึ่งมีมากถึง 10 คดี และจะพบเกิดบริเวณวัดหนองแขม มีจำนวน 4 คดี บริเวณวัดอุดมรังสี จำนวน 3 คดี และจะเกิดบริเวณวัดหลักสาม จำนวน 3 คดี

3. คดีประเภททำร้ายร่างกายจะเกิดระหว่างช่วงเวลา 18.01-24.00 น. มากที่สุดถึง 50.77% และจะเกิดน้อยที่สุดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. คิดเป็น 12.40% โดยจะเกิดบริเวณพื้นที่ศึกษา Zone C ซึ่งเป็นย่านที่พักอาศัย ย่านพาณิชยกรรม และย่านอุตสาหกรรม จำนวนมากที่สุดคือ 41% ซึ่งจากศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ กรมตำรวจ รายงานว่า ปี 2538 คดีทำร้ายร่างกายจะเกิดมากที่สุดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. คิดเป็น 39.04% และจะเกิดน้อยที่สุดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. คิดเป็น 16.25% โดยคดีดัง

กล่าวจะพบว่าเกิดในเคสสถานมากที่สุด คิดเป็น 29.66% และจะเกิดในที่เปลี่ยวน้อยที่สุด คิดเป็น 2.33%

4.4.3 ความผิดฐานลักทรัพย์ทั่วไป

การกระทำความผิดในคดีลักทรัพย์เป็นคดีที่พบส่วนใหญ่ และพบโดยทั่วไป เนื่องจากทรัพย์เป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีพของมนุษย์ สำหรับในคดีลักทรัพย์ในการศึกษาคั้งนี้จะรวมถึงการลักทรัพย์ทุกประเภท ยกเว้น คดีลักรถยนต์ และคดีลักรถจักรยานยนต์ จะแยกพิจารณาไว้เฉพาะ ทั้งนี้เนื่องจากคดีลักรถยนต์ และคดีลักรถจักรยานยนต์ ผู้กระทำความผิดจะมีลักษณะรวมตัวกันเป็นกลุ่ม มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะลงมือกระทำผิด ดังนั้นจึงเป็นการยากต่อการป้องกันปราบปรามและจับกุมตัว

ความผิดคดีลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดเอาทรัพย์สินของผู้อื่นหรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยไปโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท” สำหรับมาตรา 335 เป็นกฎหมายที่เพิ่มโทษแก่ผู้กระทำผิดในความผิดฐานลักทรัพย์ เช่น กระทำผิดในเวลากลางคืน กระทำผิดในเคสสถาน ฯลฯ

ตาราง 4.8 แสดงสถิติคดีความผิดฐานลักทรัพย์ทั่วไปในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	การเปลี่ยนแปลง
2533	71	-
2534	79	+8
2535	93	+14
2536	78	-15
2537	72	-6
2538	105	+33
รวมจำนวน	498	

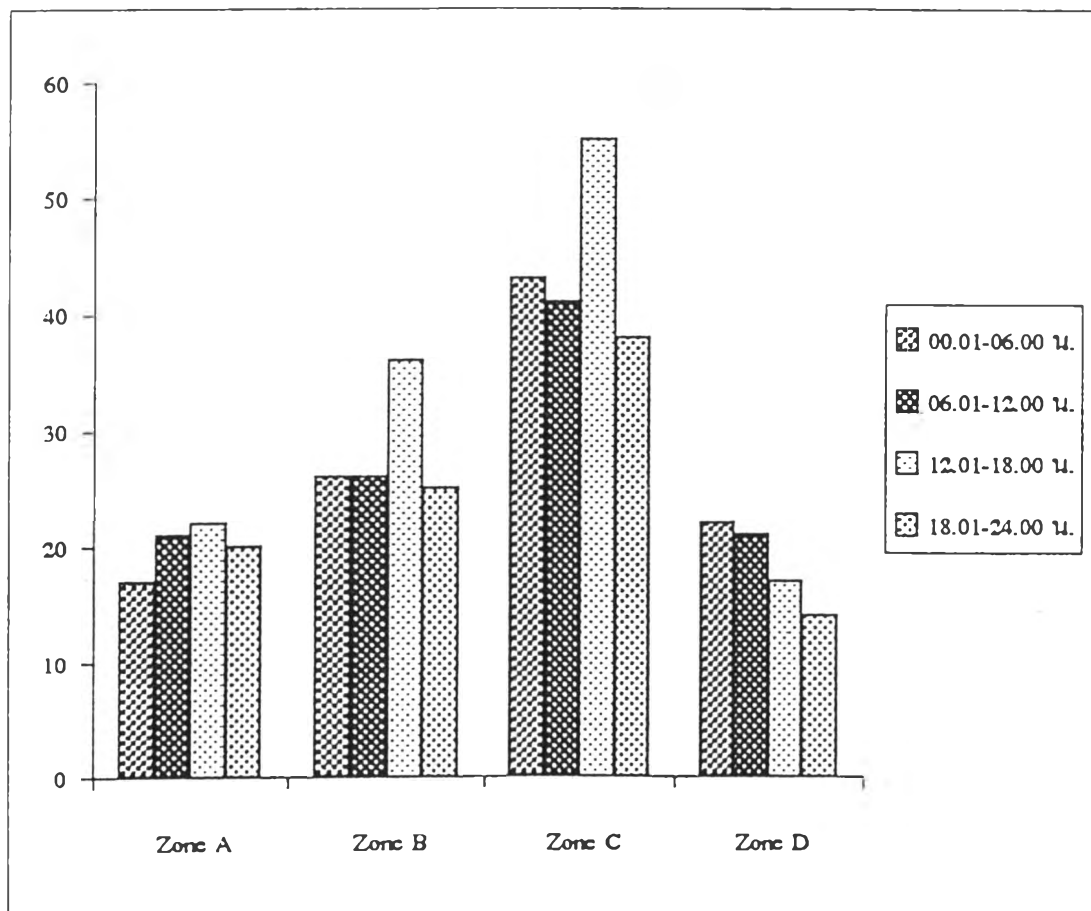
ตาราง 4.9 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีประเภทลักทรัพย์ทั่วไปในปี พ.ศ.2533-2538

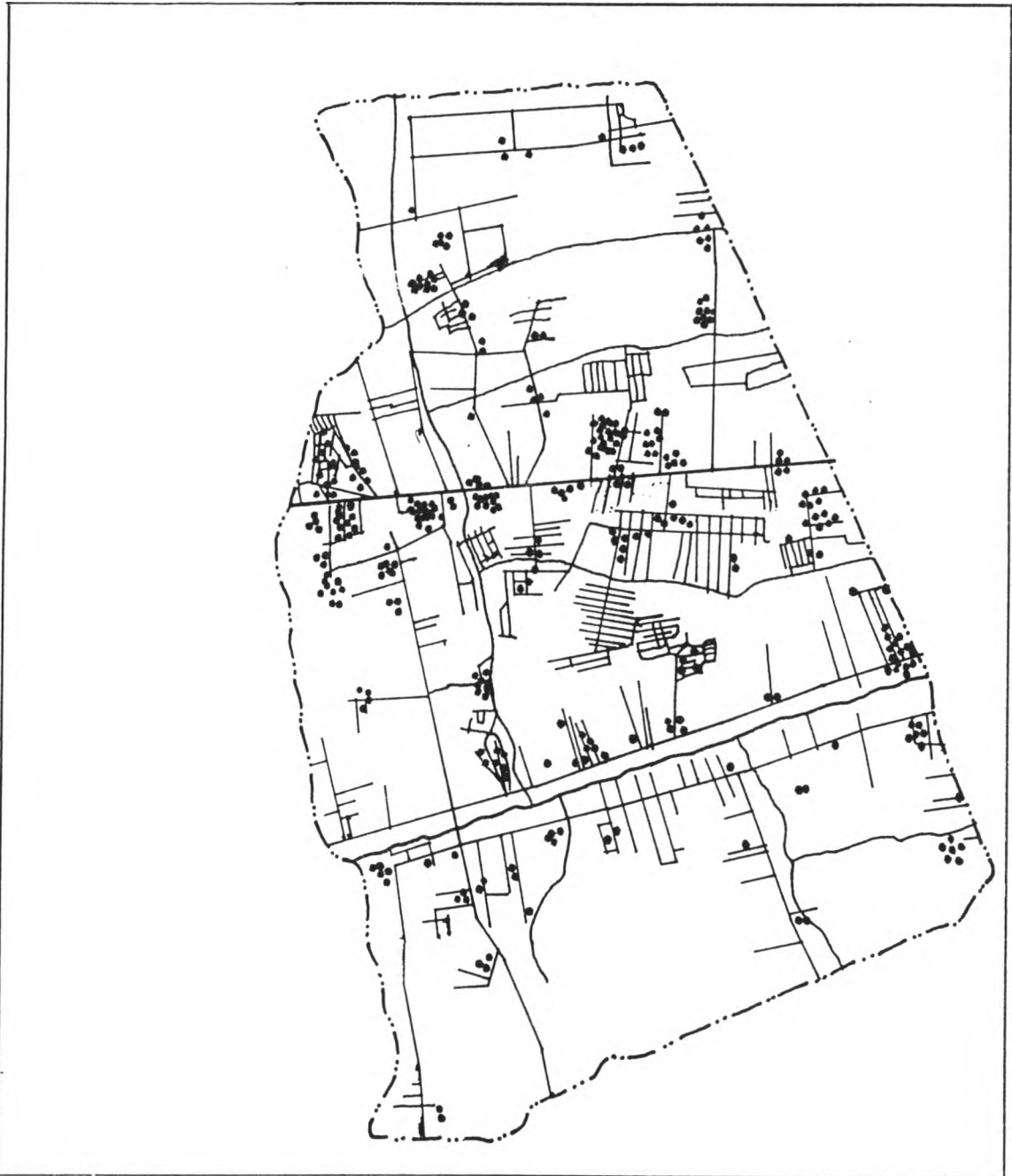
พ.ศ.	ที่เกิดเหตุเขตพื้นที่				รวม
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D	
2533	14	20	31	5	70
00.01-06.00 น.	3	6	8	2	
06.01-12.00 น.	2	5	1	0	
12.01-18.00 น.	4	3	14	2	
18.01-24.00 น.	5	6	8	1	
2534	14	20	30	15	79
00.01-06.00 น.	4	7	12	2	
06.01-12.00 น.	4	4	7	5	
12.01-18.00 น.	3	7	7	5	
18.01-24.00 น.	3	2	4	3	
2535	11	18	35	9	73
00.01-06.00 น.	2	3	7	6	
06.01-12.00 น.	4	5	4	4	
12.01-18.00 น.	4	5	18	1	
18.01-24.00 น.	1	5	6	0	
2536	18	14	32	15	77
00.01-06.00 น.	6	2	7	6	
06.01-12.00 น.	6	6	12	5	
12.01-18.00 น.	3	5	3	3	
18.01-24.00 น.	1	1	10	1	
2537	9	22	33	13	77
00.01-06.00 น.	1	4	7	4	
06.01-12.00 น.	2	3	15	5	
12.01-18.00 น.	3	11	6	1	
18.01-24.00 น.	3	4	5	3	
2538	16	19	18	15	68
00.01-06.00 น.	1	4	2	2	
06.01-12.00 น.	3	3	2	2	
12.01-18.00 น.	5	5	7	5	
18.01-24.00 น.	7	7	5	6	

ตาราง 4.10 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุของคดีลักทรัพย์ทั่วไปในปี พ.ศ.2533-2538

เวลาเกิดเหตุ	พื้นที่ศึกษา			
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D
00.01-06.00 น.	17	26	43	22
06.01-12.00 น.	21	26	41	21
12.01-18.00 น.	22	36	55	17
18.01-24.00 น.	20	25	38	14

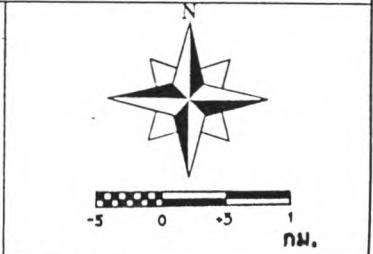
แผนภูมิ 4.3 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ทั่วไปในปี พ.ศ.2533-2538

แผนที่ 4.3 แสดงจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ทั่วไปในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

สัญลักษณ์

แนวทางด้านฝั่งเมืองเพื่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร
: กรณีศึกษาเขตรับผิดชอบสถานีตำรวจหนองแขม

จากตาราง 4.9 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาในคดีประเภทลักทรัพย์ทั่วไป ในพื้นที่ศึกษา ในปี พ.ศ.2533-2538 จะมีคดีเกิดขึ้นทั้งสิ้นจำนวน 498 คดี โดยคดีจะเกิดระหว่างช่วงเวลา 00.01-06.00 น. จำนวน 127 คดี คิดเป็น 25.50% เกิดระหว่างช่วงเวลา 06.01-12.00 น. จำนวน 118 คดี คิดเป็น 23.69% เกิดระหว่างช่วงเวลา 12.01-18.00 น. จำนวน 145 คดี คิดเป็น 29.11% และคดีจะเกิดระหว่างช่วงเวลา 18.01-24.00 น. จำนวน 108 คดี คิดเป็น 21.68%

คดีประเภทลักทรัพย์จะเกิดในพื้นที่ Zone C มากที่สุดจำนวน 195 คดี คิดเป็น 49.15% และคดีจะเกิดน้อยที่สุดในพื้นที่ Zone D ซึ่งมีลักษณะการใช้ที่ดินเป็นย่านที่ว่าง และที่พักอาศัย รวมจำนวน 83 คดี คิดเป็น 16.66%

ข้อสังเกตจากผลตามตารางคดีประเภทลักทรัพย์ทั่วไป

1. บริเวณพื้นที่ทั่วไป (General Environment) คดีลักทรัพย์จะพบโดยทั่วไปในพื้นที่ศึกษา โดยส่วนใหญ่จะพบว่าเกิดบริเวณที่มีลักษณะเป็นที่พักอาศัย นอกจากนั้นยังจะพบคดีประเภทดังกล่าวในย่านการค้า ได้แก่ ศูนย์การค้าหนองแขม หมู่บ้านศรีเพชร และหมู่บ้านहरรรษา

2. สภาพแวดล้อมเฉพาะที่ (Immediate Environment) จะพบคดีประเภทลักทรัพย์เกิดมากบริเวณหมู่บ้านศรีเพชร ซึ่งจะเกิดมากถึง 20 คดี บริเวณศูนย์การค้าหนองแขม ซึ่งจะเกิดคดีจำนวน 14 คดีและบริเวณหมู่บ้านहरรรษา จะเกิดคดีลักทรัพย์ทั่วไป จำนวน 11 คดี นอกจากนั้นยังพบคดีลักทรัพย์ทั่วไปเกิดในบริเวณบริษัทไทยรุ่งยูเนี่ยนคาร์ จำกัด จำนวน 6 คดี

3. คดีลักทรัพย์ทั่วไปจะเกิดระหว่างเวลา 12.01-18.00 น. มากที่สุดคือจำนวน 145 คดี คิดเป็น 29.11% เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นเวลาที่ยังมีคนยังเดินทางกลับไม่ถึงที่พักอาศัย เพราะต้องเดินทางไปทำงานนอกบ้าน ผู้กระทำผิดจึงใช้โอกาสในช่วงเวลาดังกล่าวลงมือกระทำผิด ส่วนคดีลักทรัพย์ทั่วไปจะเกิดน้อยที่สุดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. คิดเป็น 21.68% เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่ผู้พักอาศัยได้เดินทางกลับมายังที่พักอาศัยแล้ว จึงเป็นช่วงเวลาที่ไม่มีเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดสามารถกระทำผิดได้ และคดีลักทรัพย์จะเกิดมากที่สุดในพื้นที่ Zone C จำนวน 195 คดี คิดเป็น 49.15% ซึ่งพื้นที่ Zone C มีลักษณะการใช้ที่ดินย่านที่พักอาศัยมากที่สุดจึงมีความสัมพันธ์กับคดีลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นเพราะจะเกิดมากที่สุดในย่านที่พักอาศัย และพื้นที่ที่เกิดคดีลักทรัพย์น้อยที่สุดคือพื้นที่ Zone D ซึ่งมีลักษณะการใช้ที่ดินย่านที่ว่าง และที่พักอาศัย โดยคดีจะเกิดจำนวน 83 คดี คิดเป็น 16.66%

4.4.4 คดีความผิดฐานลักทรัพย์ยานยนต์

จากรายงานสถานภาพอาชญากรรมของ บช.น. ประจำวันที่ 1 มกราคม 2538 - 31 ธันวาคม 2538 แผนกสถิติและข้อมูล กองกำกับการข่าว กองบัญชาการตำรวจนครบาล ได้กำหนดให้คดีลักทรัพย์ และคดีลักทรัพย์ยานยนต์ เป็นคดีที่อยู่ในกลุ่มเป้าหมายที่ บช.น. กำหนดให้เป็นคดีควบคุมตามแผนกระทรวงมหาดไทยแม่บท ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2535-2539) และแผนกรมตำรวจแม่บท ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535-2539) ทั้งนี้เนื่องจากรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ เป็นทรัพย์สินที่มีราคาสูง ผู้กระทำความผิดรวมกระทำความผิดเป็นองค์กรเริ่มตั้งแต่การค้นหา และจำหน่ายไปยังต่างประเทศ ทำให้การป้องกันปราบปรามทำได้ยาก ซึ่งการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์รถยนต์ และลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ เป็นความผิดคามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 และมาตรา 335 ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว

ตาราง 4.11 แสดงสถิติคดีประเภทลักทรัพย์ยานยนต์ในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	การเปลี่ยนแปลง
2533	8	-
2534	9	+1
2535	12	+3
2536	23	+10
2537	21	-2
2538	33	+12
รวมจำนวน	107	

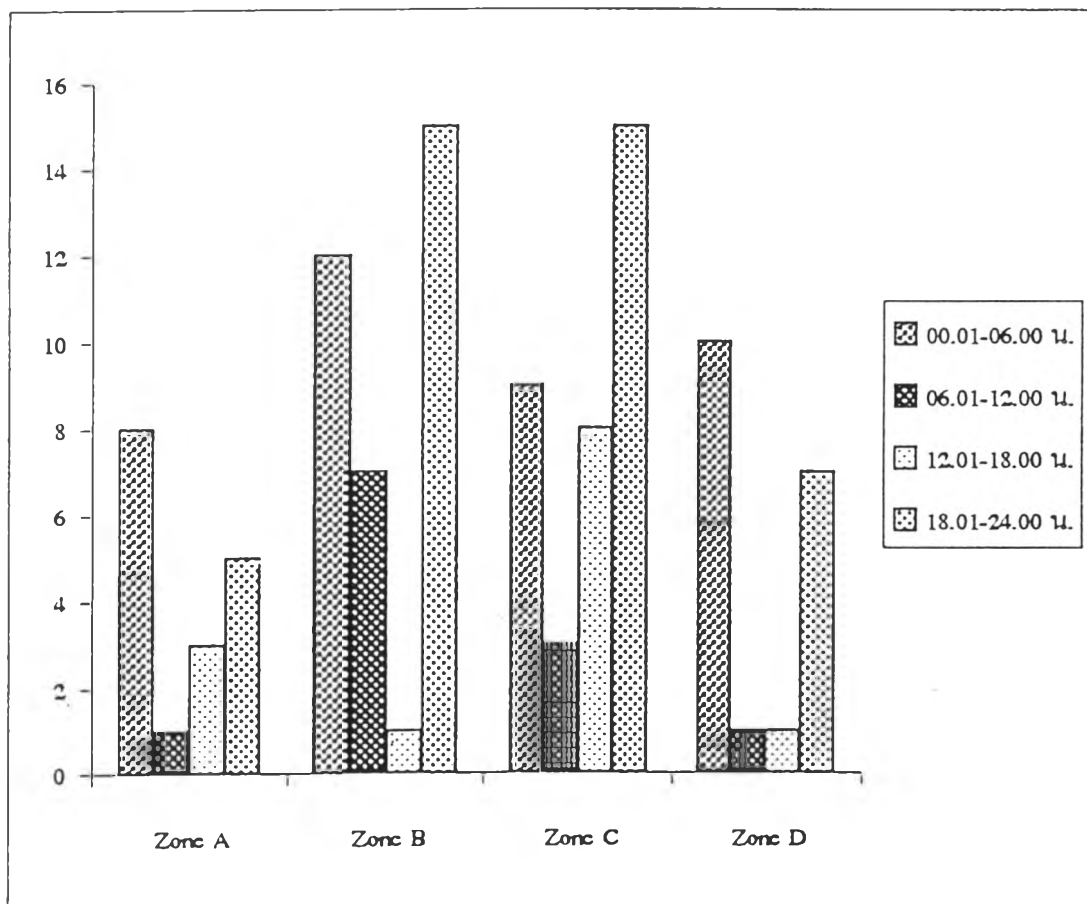
ตาราง 4.12 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีประเภทลักทรัพย์รถยนต์ในปี พ.ศ.2533-2538

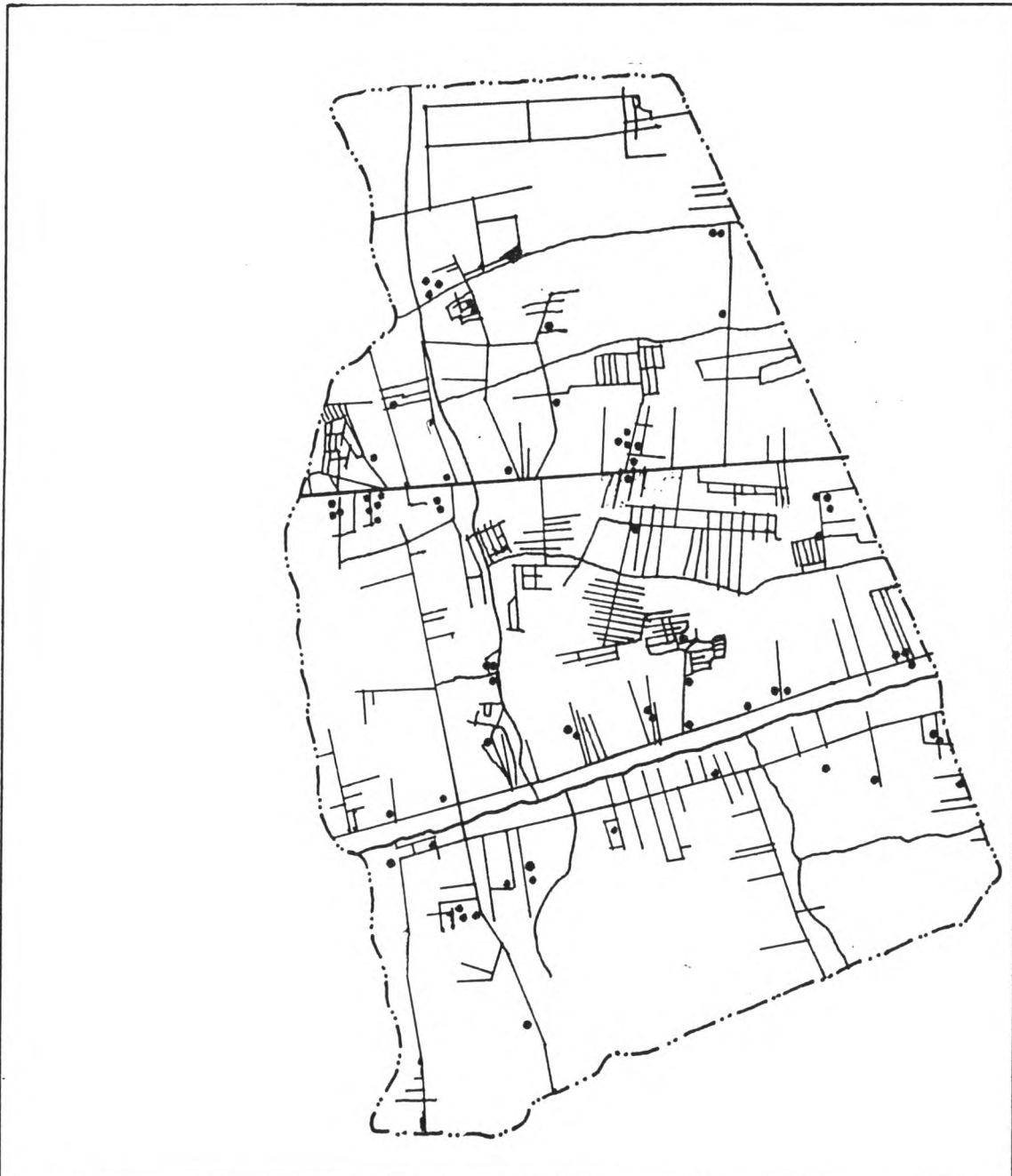
พ.ศ.	ที่เกิดเหตุเขตพื้นที่				รวม
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D	
2533	5	1	1	1	8
00.01-06.00 น.	1	0	0	0	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	2	0	1	0	
18.01-24.00 น.	2	1	0	1	
2534	0	2	4	3	9
00.01-06.00 น.	0	0	1	2	
06.01-12.00 น.	0	2	1	1	
12.01-18.00 น.	0	0	1	0	
18.01-24.00 น.	0	0	1	0	
2535	1	3	7	2	13
00.01-06.00 น.	1	1	0	2	
06.01-12.00 น.	0	1	1	0	
12.01-18.00 น.	0	0	1	0	
18.01-24.00 น.	0	1	5	0	
2536	5	9	9	2	25
00.01-06.00 น.	2	3	4	1	
06.01-12.00 น.	1	1	0	0	
12.01-18.00 น.	1	1	2	0	
18.01-24.00 น.	1	4	3	1	
2537	1	8	8	3	18
00.01-06.00 น.	1	5	0	1	
06.01-12.00 น.	0	2	1	0	
12.01-18.00 น.	0	0	2	1	
18.01-24.00 น.	0	1	3	1	
2538	5	12	8	8	33
00.01-06.00 น.	3	3	4	4	
06.01-12.00 น.	0	1	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	1	0	
18.01-24.00 น.	2	8	3	4	

ตาราง 4.13 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุของคดีลักทรัพย์รถยนต์ในปี พ.ศ.2533-2538

เวลาเกิดเหตุ	พื้นที่ศึกษา			
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D
00.01-06.00 น.	8	12	9	10
06.01-12.00 น.	1	7	3	1
12.01-18.00 น.	3	1	8	1
18.01-24.00 น.	5	15	15	7

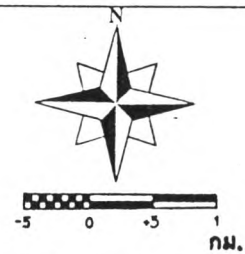
แผนภูมิ 4.4 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีลักทรัพย์รถยนต์ในปี พ.ศ.2533-2538

แผนที่ 4.4 แสดงจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์จักรยานยนต์ในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

สัญลักษณ์

แนวทางด้านฝั่งเมืองเพื่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร
: กรณีศึกษาเขตรับผิดชอบสถานีตำรวจหนองแขม

จากตาราง 4.12 ผลคติประเภทลัทธิจักรยานยนต์ในพื้นที่ศึกษา ปี พ.ศ.2533-2538 มีจำนวนทั้งสิ้น 106 คดี โดยคดีจะเกิดระหว่างเวลา 00.01-06.00 น. จำนวน 39 คดี คิดเป็น 36.79% คดีจะเกิดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. จำนวน 12 คดี คิดเป็น 11.32% คดีจะเกิดระหว่างเวลา 12.01-18.00 น. จำนวน 13 คดี คิดเป็น 12.26% และคดีจะเกิดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. จำนวน 42 คดี คิดเป็น 39.62%

คดีประเภทลัทธิจักรยานยนต์ จะเกิดบริเวณพื้นที่ Zone B และบริเวณพื้นที่ Zone C มากที่สุดคือจำนวน 35 คดี เท่ากัน คิดเป็น 33.01% และคดีจะเกิดน้อยที่สุดในบริเวณพื้นที่ศึกษา Zone A จำนวน 17 คดี คิดเป็น 16.03%

ข้อสังเกตจากผลคติประเภทลัทธิจักรยานยนต์

1. บริเวณพื้นที่ทั่วไป (General Environment) คดีประเภทลัทธิจักรยานยนต์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษาจะพบว่าส่วนใหญ่จะเกิดในที่พักอาศัยเช่นเดียวกันกับคดีประเภทลักทรัพย์ทั่วไป นอกจากนั้นจะพบว่าคดีดังกล่าวจะเกิดบริเวณที่เป็นย่านการค้า สถานศึกษา และสถานบริการ

2. สภาพแวดล้อมเฉพาะที่ (Immediate Environment) คดีลัทธิจักรยานยนต์ จะพบการกระจุกตัวอยู่บริเวณย่านการค้า ได้แก่ศูนย์การค้าหนองแขม ซึ่งจะเกิดคดีดังกล่าวมากถึง 5 คดี บริเวณหมู่บ้านศรีเพชร จะเกิดคดีดังกล่าวจำนวน 4 คดี และบริเวณปากซอยบุญช่วย ถนนเสียบคลองภาษีเจริญฝั่งเหนือ ใกล้กับตลาดคลองขวาง จะเกิดจำนวน 3 คดี ซึ่งจะเห็นได้ว่าคดีลัทธิจักรยานยนต์จะเกิดในสภาพแวดล้อมเฉพาะที่ที่เป็นย่านการค้า เนื่องจากย่านการค้าจะเป็นแหล่งรวมของผู้คนที่ประกอบกิจกรรมประเภทต่างๆ และการเดินทางไปยังย่านการค้าผู้คนยังสะดวกที่จะใช้ยานพาหนะประเภทจักรยานยนต์ เพราะพื้นที่ศึกษายังมีสภาพเป็นเมืองกึ่งชนบท ทำให้การจราจรยังไม่พลุกพล่านมาก การเดินทางด้วยจักรยานยนต์จึงยังคงเป็นทางเลือกของผู้คน ส่งผลให้ผู้กระทำผิดใช้ช่องโอกาสขณะที่เจ้าของรถเดินจับจ่ายซื้อของทำการลักเอาจักรยานยนต์แล้วนำหลบหนีไป

3. คดีประเภทลัทธิจักรยานยนต์ จะเกิดมากที่สุดในพื้นที่ศึกษา Zone B ซึ่งมีลักษณะการใช้ที่ดินย่านที่พักอาศัย และย่านที่ว่าง และบริเวณพื้นที่ศึกษา Zone C ซึ่งมีลักษณะการใช้ที่ดินย่านที่พักอาศัย ย่านพาณิชยกรรม และย่านอุตสาหกรรม โดยคดีที่เกิดขึ้นคิดเป็น 33.01% และคดีดังกล่าวจะเกิดน้อยที่สุดในพื้นที่ศึกษา Zone A ซึ่งมีลักษณะการใช้ที่ดินย่านเกษตรกรรม และที่ที่พักอาศัย คิดเป็น 16.03% และคดีประเภทลัทธิจักรยานยนต์จะเกิดมากที่สุดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. คิดเป็น 39.62% ซึ่งจะเป็นช่วงเวลาคาบเกี่ยวที่ผู้คนกลับจากทำงานและจับจ่ายซื้อสินค้าเพื่อรับประทานในช่วงเย็น หลังจากนั้นก็จะนอนพักผ่อนอยู่ที่พักอาศัย ผู้กระทำผิดจึงใช้ช่องโอกาสดังกล่าวกระทำผิดได้โดยง่าย

4.4.5 คดีความผิดฐานลักทรัพย์

คดีลักทรัพย์เป็นคดีที่อยู่ในกลุ่มเป้าหมายที่ บช.น. กำหนดเป็นคดีควบคุมเช่นเดียวกับลักทรัพย์ยานยนต์ และเป็นคดีที่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 และมาตรา 335 เช่นเดียวกับคดีลักทรัพย์ทั่วไป

ตาราง 4.14 แสดงสถิติคดีลักทรัพย์ในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	การเปลี่ยนแปลง
2533	21	-
2534	2	-19
2535	7	+5
2536	7	-
2537	14	+7
2538	8	-6
รวมจำนวน	59	

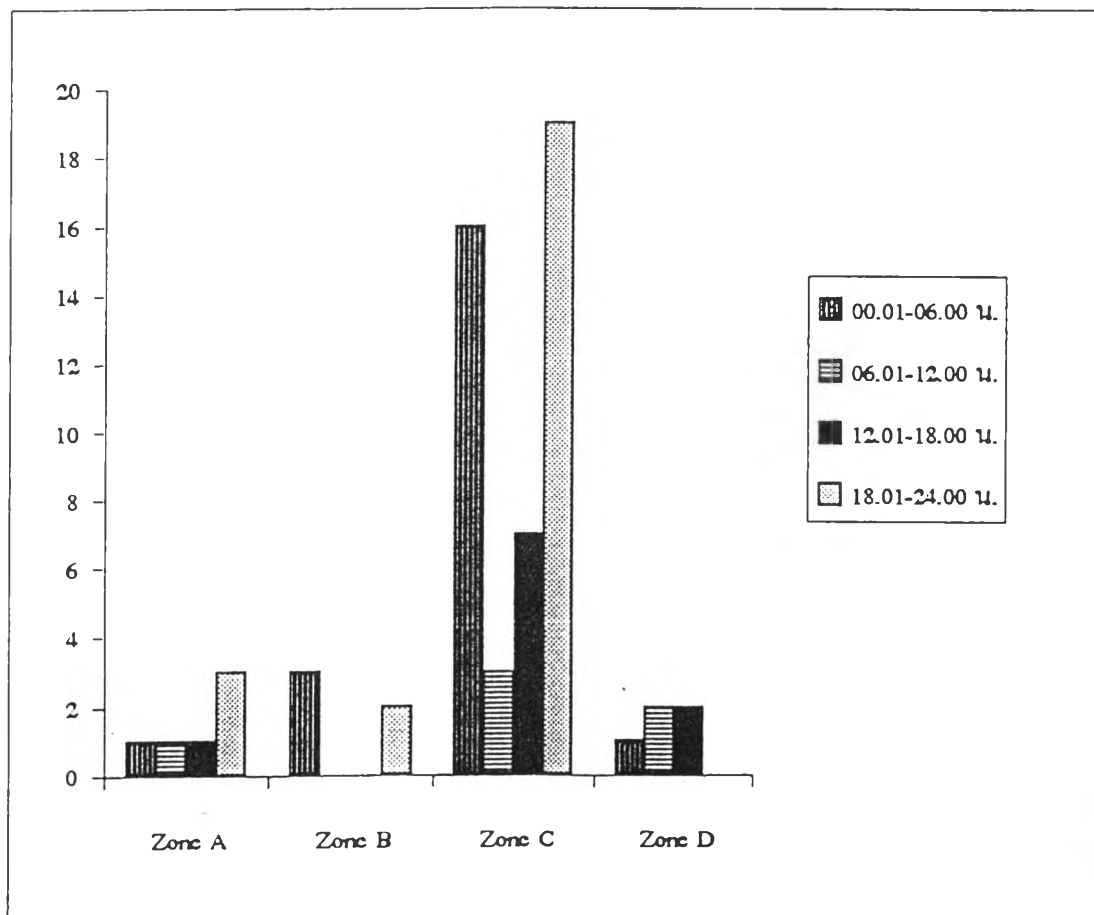
ตาราง 4.15 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีประเภทลักขโมยในปี พ.ศ.2533-2538

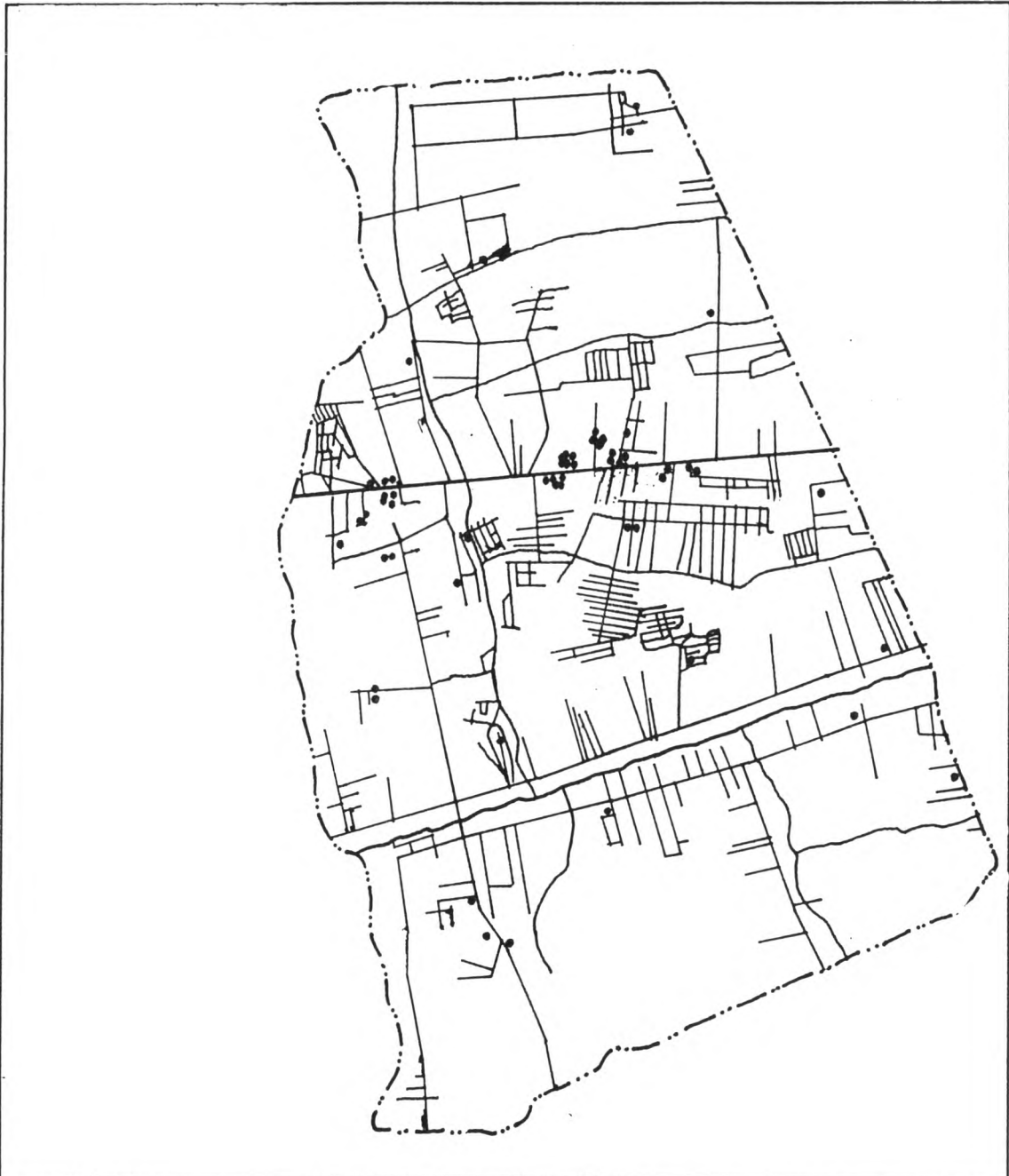
พ.ศ.	ที่เกิดเหตุเขตพื้นที่				รวม
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D	
2533	2	0	17	2	21
00.01-06.00 น.	1	0	3	1	
06.01-12.00 น.	0	0	1	0	
12.01-18.00 น.	0	0	6	1	
18.01-24.00 น.	1	0	7	0	
2534	0	1	1	0	2
00.01-06.00 น.	0	1	0	0	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	0	0	
18.01-24.00 น.	0	0	1	0	
2535	1	0	5	1	7
00.01-06.00 น.	0	0	4	0	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	1	0	1	1	
18.01-24.00 น.	0	0	0	0	
2536	1	1	5	0	7
00.01-06.00 น.	0	1	2	0	
06.01-12.00 น.	0	0	1	0	
12.01-18.00 น.	0	0	0	0	
18.01-24.00 น.	1	0	2	0	
2537	1	3	10	1	15
00.01-06.00 น.	0	1	4	0	
06.01-12.00 น.	0	0	1	1	
12.01-18.00 น.	0	0	0	0	
18.01-24.00 น.	1	2	5	0	
2538	1	0	7	0	8
00.01-06.00 น.	0	0	3	0	
06.01-12.00 น.	1	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	0	0	
18.01-24.00 น.	0	0	4	0	

ตาราง 4.16 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุของคดีลักทรัพย์ในปี พ.ศ.2533-2538

เวลาเกิดเหตุ	พื้นที่ศึกษา			
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D
00.01-06.00 น.	1	3	16	1
06.01-12.00 น.	1	0	3	2
12.01-18.00 น.	1	0	7	2
18.01-24.00 น.	3	2	19	0

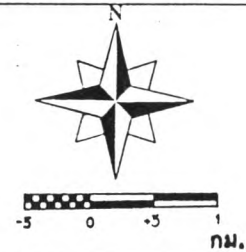
แผนภูมิ 4.5 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในปี พ.ศ.2533-2538

แผนที่ 4.5 แสดงจุดเกิดเหตุคดีลี้ภัยยนต์ในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

สัญลักษณ์

แนวทางด้านฝั่งเมืองเพื่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร
: กรณีศึกษาเขตรับผิดชอบสถานีตำรวจหนองแขม

จากตาราง 4.15 คดีความผิดฐานลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 59 คดี จะพบว่ามีคดีเกิดระหว่างเวลา 00.01-06.00 น. จำนวน 20 คดี คิดเป็น 33.89% คดีเกิดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. จำนวน 5 คดี คิดเป็น 8.47% คดีเกิดระหว่างเวลา 12.01-18.00 น. จำนวน 10 คดี คิดเป็น 16.94% และคดีเกิดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. จำนวน 24 คดี คิดเป็น 40.67%

คดีประเภทลักทรัพย์ จะเกิดมากที่สุดในพื้นที่ศึกษา Zone C จำนวน 44 คดี คิดเป็น 74.57% และเกิดน้อยที่สุดในพื้นที่ศึกษา Zone D จำนวน 4 คดี คิดเป็น 6.77%

ข้อสังเกตคดีประเภทลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา

1. บริเวณพื้นที่ทั่วไป (General Environment) คดีประเภทลักทรัพย์จะพบส่วนใหญ่บริเวณพื้นที่ย่านการค้า โดยเฉพาะบริเวณริมถนนเพชรเกษม เนื่องจากถนนเพชรเกษมในพื้นที่ศึกษาเป็นถนนที่เป็นย่านการค้ามีกิจกรรมประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นร้านขายของ ธนาคาร ร้านอาหาร ร้านทอง ฯลฯ ผู้คนที่มาประกอบกิจกรรมจึงมีพลุกพล่านมากกว่าบริเวณอื่น ดังนั้นบริเวณย่านการค้าจึงเป็นพื้นที่ซึ่งส่งเสริมให้ผู้กระทำผิดได้กระทำความผิดในคดีดังกล่าวโดยง่าย

2. สภาพแวดล้อมเฉพาะที่ (Immediate Environment) ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าพื้นที่ที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำความผิดในคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ศึกษาคือพื้นที่ลักษณะเป็นย่านการค้า ซึ่งจะเกิดมากบริเวณถนนเพชรเกษม โดยเฉพาะที่บริเวณร้านอาหารสุกี้ข้าววัง ซึ่งเกิดคดีลักทรัพย์ถึง 6 คดี นอกจากนั้นบริเวณใกล้เคียงกับร้านอาหารสุกี้ข้าววัง ยังพบคดีลักทรัพย์รถยนต์อีกด้วย

3. คดีประเภทลักทรัพย์ จะเกิดมากที่สุดในพื้นที่ศึกษา Zone C โดยเฉพาะบริเวณถนนเพชรเกษมซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านพาณิชย์กรรม ซึ่งจะพบคดีเกิดมากถึง 74.57% และจะพบคดีดังกล่าวน้อยที่สุดในพื้นที่ศึกษา Zone D ซึ่งเป็นพื้นที่ย่านที่ว่าง และที่พักอาศัย โดยจะมีคดีเกิดเพียง 6.77% สำหรับช่วงเวลาที่เกิดคดีประเภทลักทรัพย์มากที่สุดคือระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. จะมีคดีดังกล่าวเกิดขึ้นจำนวน 24 คดี คิดเป็น 40.67% ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่เกิดคดีประเภทลักทรัพย์ยานยนต์มากที่สุด แต่คดีลักทรัพย์จะเกิดมากที่สุดในพื้นที่ Zone C บริเวณถนนเพชรเกษม ซึ่งมีลักษณะเป็นย่านการค้า สาเหตุเนื่องมาจากถนนเพชรเกษมมีร้านอาหารซึ่งเปิดบริการในเวลากลางคืน จำนวนมากที่สุดในพื้นที่ เมื่อประชาชนกลับจากที่ทำงานจึงได้ใช้บริการของร้านอาหารต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งการเข้าใช้บริการในร้านอาหารนั้นต้องใช้เวลานานพอสมควร ผู้กระทำผิดจึงใช้เป็นโอกาสกระทำความผิดได้โดยง่าย

4.4.6 คดีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 277 277 ทวิ และ มาตรา 277 ตริ

มาตรา 276 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภริยาของตน โดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต”

มาตรา 277 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีหรือโดยใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต”

มาตรา 277 ทวิ บัญญัติไว้ว่า “ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือมาตรา 277 วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277 ตริ บัญญัติไว้ว่า “ถ้าการกระทำผิดตามมาตรา 276 วรรคสอง หรือ มาตรา 277 วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิต

ตาราง 4.17 แสดงสถิติคดีประเภทข่มขืนกระทำชำเราในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	การเปลี่ยนแปลง
2533	2	-
2534	5	+3
2535	6	+1
2536	8	+2
2537	4	-4
2538	9	+5
รวมจำนวน	34	

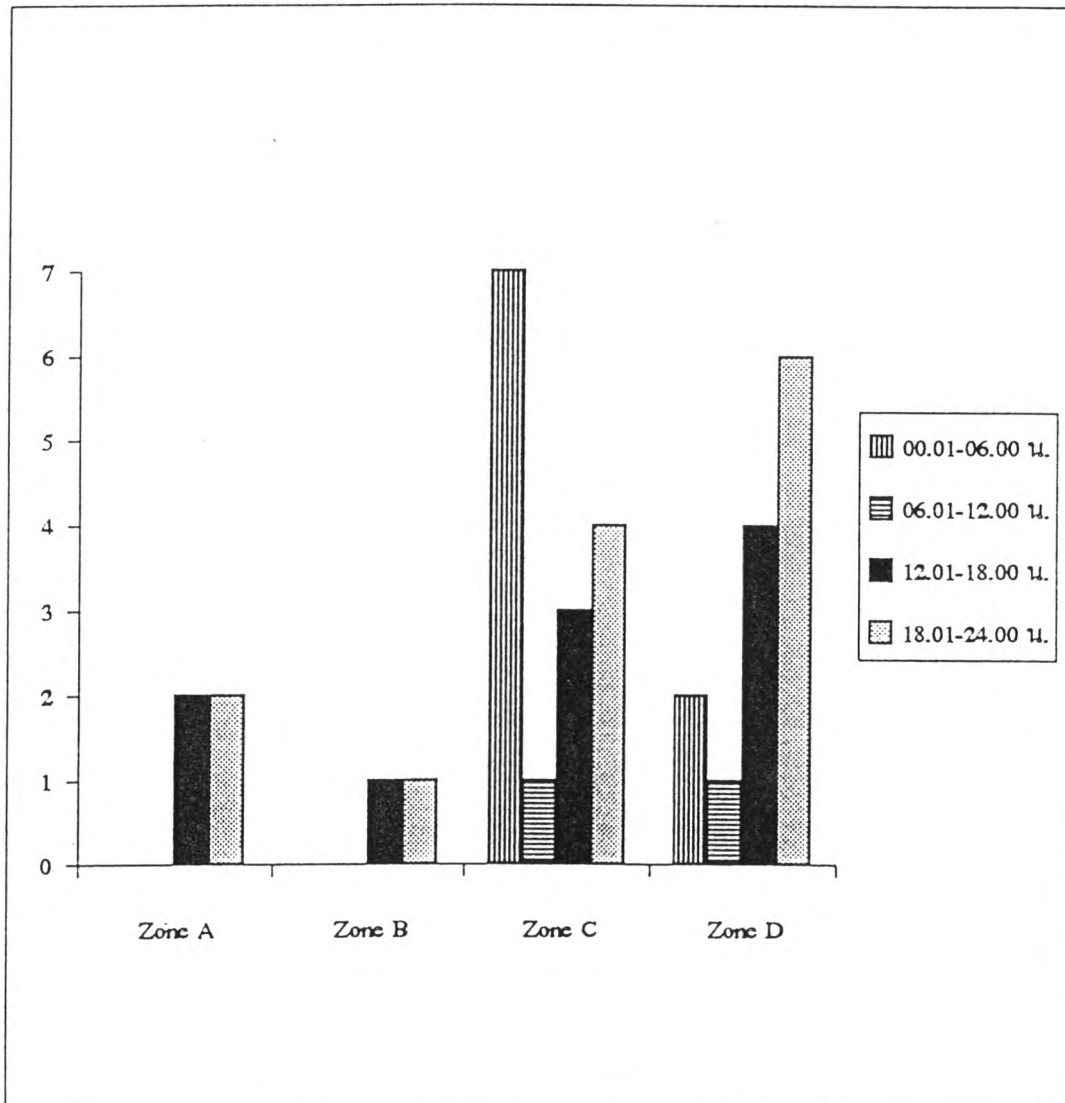
ตาราง 4.18 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีประเภทข่มขืนกระทำชำเราในปี พ.ศ.2533-2538

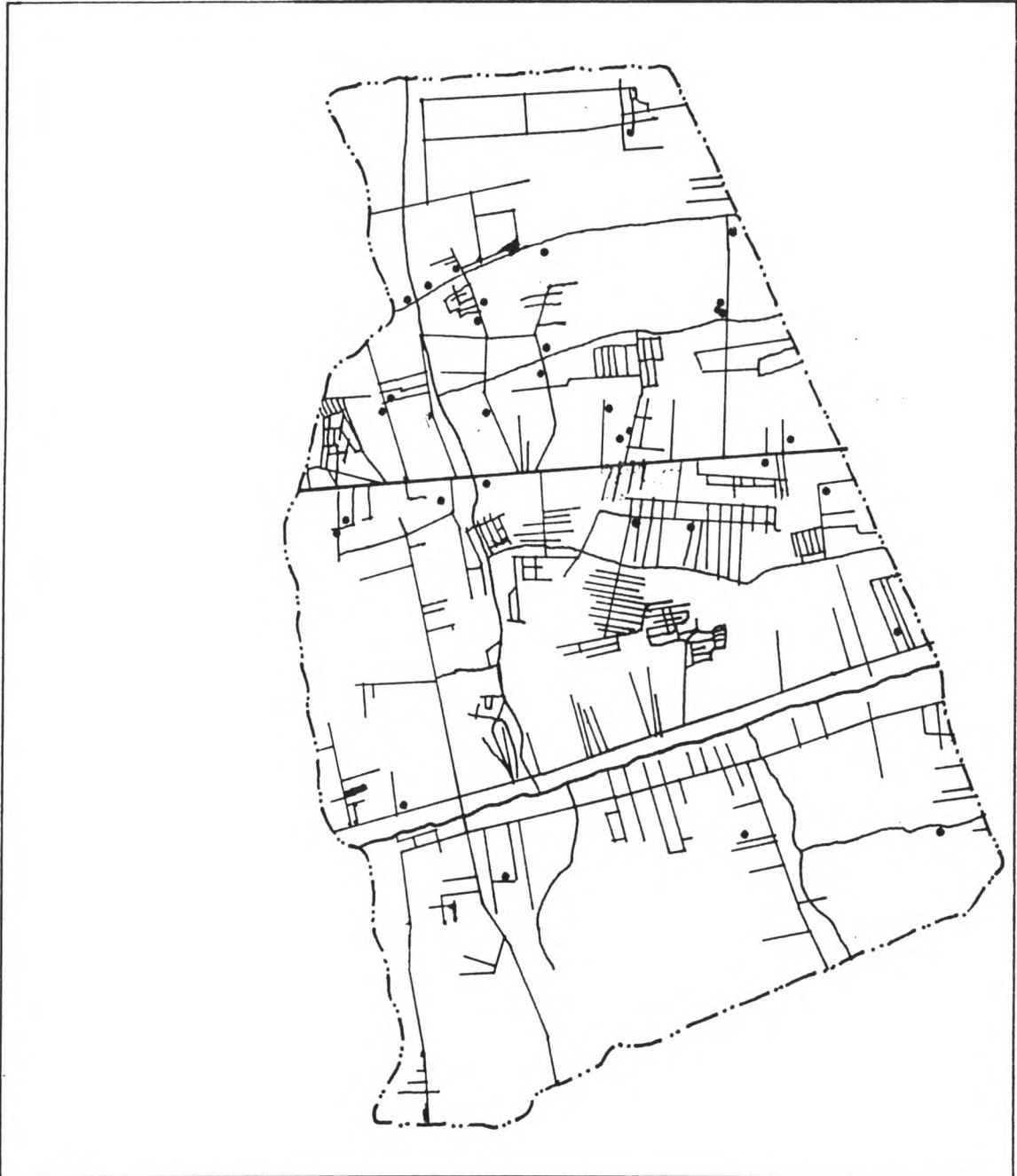
พ.ศ.	ที่เกิดเหตุเขตพื้นที่				รวม
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D	
2533	0	0	1	1	2
00.01-06.00 น.	0	0	0	0	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	1	0	
18.01-24.00 น.	0	0	0	1	
2534	0	0	3	2	5
00.01-06.00 น.	0	0	3	1	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	0	0	
18.01-24.00 น.	0	0	0	1	
2535	2	0	3	1	6
00.01-06.00 น.	0	0	0	0	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	1	0	
18.01-24.00 น.	2	0	2	1	
2536	1	1	4	2	8
00.01-06.00 น.	0	0	1	0	
06.01-12.00 น.	0	0	1	0	
12.01-18.00 น.	1	1	0	0	
18.01-24.00 น.	0	0	2	2	
2537	0	0	1	3	4
00.01-06.00 น.	0	0	0	0	
06.01-12.00 น.	0	0	0	0	
12.01-18.00 น.	0	0	1	3	
18.01-24.00 น.	0	0	0	0	
2538	1	1	3	4	9
00.01-06.00 น.	0	0	3	1	
06.01-12.00 น.	0	0	0	1	
12.01-18.00 น.	1	0	0	1	
18.01-24.00 น.	0	1	0	1	

ตาราง 4.19 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุของคดีข่มขืนกระทำชำเราในปี พ.ศ.2533-2538

เวลาเกิดเหตุ	พื้นที่ศึกษา			
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D
00.01-06.00 น.	0	0	7	2
06.01-12.00 น.	0	0	1	1
12.01-18.00 น.	2	1	3	4
18.01-24.00 น.	2	1	4	6

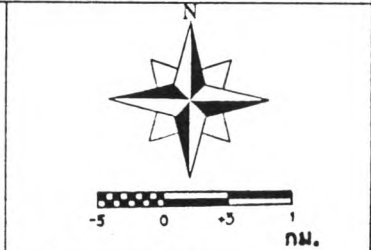
แผนภูมิ 4.6 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีข่มขืนกระทำชำเราในปี พ.ศ.2533-2538

แผนที่ 4.6 แสดงจุดเกิดเหตุคดีข่มขืนกระทำชำเราในเขต ส.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

สัญลักษณ์

แนวทางด้านผังเมืองเพื่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร
: กรณีศึกษาเขตรับผิดชอบสถานีตำรวจหนองแขม

จากตาราง 4.18 คดีข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดในพื้นที่ศึกษารวมทั้งสิ้น 34 คดี จะเกิดระหว่างเวลา 00.01-06.00 น. จำนวน 9 คดี คิดเป็น 26.47% คดีจะเกิดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. จำนวน 2 คดี คิดเป็น 5.88% คดีจะเกิดระหว่างเวลา 12.01-18.00 น. จำนวน 10 คดี คิดเป็น 29.41% และคดีจะเกิดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. จำนวน 13 คดี คิดเป็น 38.23%

โดยคดีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราจะเกิดในพื้นที่ Zone C มากที่สุด จำนวน 15 คดี คิดเป็น 44.11% และจะเกิดน้อยที่สุดในพื้นที่ Zone B จำนวน 2 คดี คิดเป็น 5.88%

ข้อสังเกตคดีประเภทข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา

1. บริเวณพื้นที่ทั่วไป (General Environment) คดีประเภทข่มขืนกระทำชำเรา จะเกิดแต่ละจุดในที่เกิดเหตุ เมื่อพิจารณาโดยรวมในพื้นที่จะพบคดีประเภทนี้เกิดขึ้นส่วนใหญ่ในที่ว่าง รองลงมาจะพบในที่พักอาศัย

2. สภาพแวดล้อมเฉพาะที่ (Immediate Environment) คดีประเภทข่มขืนกระทำชำเราสภาพแวดล้อมเฉพาะที่ที่ก่อให้เกิดคดีนี้ส่วนใหญ่จะเป็นที่ว่าง นอกจากนั้นคดีจะเกิดในที่พักอาศัย โดยจะพบกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่

3. คดีประเภทข่มขืนกระทำชำเราจะเกิดในพื้นที่ศึกษา Zone C มากที่สุดคิดเป็น 44.11% และจะเกิดคติน้อยที่สุดในพื้นที่ศึกษา Zone B โดยจะเกิดเพียง 5.88% ซึ่งช่วงเวลาที่เกิดคดีประเภทนี้มากที่สุดอยู่ระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. คิดเป็น 38.23% ส่วนช่วงเวลาที่เกิดคดีประเภทนี้น้อยที่สุดอยู่ระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. คิดเป็น 5.88% ซึ่งศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศสำนักงานแผนงานและงบประมาณ กรมตำรวจ รายงานว่า ปี 2538 คดีข่มขืนกระทำชำเรา จะเกิดมากที่สุดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. คิดเป็น 40% และจะเกิดน้อยที่สุดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. คิดเป็น 17% โดยคดีดังกล่าวจะเกิดในสถานมากที่สุด คิดเป็น 36.71% รองลงมาจะเกิดในที่เปลี่ยว คิดเป็น 34.22% และจะเกิดน้อยที่สุดในที่สาธารณะ คิดเป็น 3.24%

4.4.7 คดียาเสพติดให้โทษ

สำหรับคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษกฎหมายได้กำหนดลักษณะความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งมีรายละเอียดตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ผู้มีไว้ในครอบครอง จนถึงผู้เสพ ซึ่งความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ มีอัตราโทษตั้งแต่โทษปรับ จนถึงประหารชีวิต เนื่องจากยาเสพติดให้โทษเป็นปัญหาสำคัญของทุกสังคม โดยจะส่งผลกระทบต่อทางตรง

ต่อผู้กระทำความผิดและจะส่งผลโดยทางอ้อมสำหรับผู้ที่อยู่ในสังคม หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดส่วนใหญ่จะกระทำความผิดและก่อให้เกิดปัญหาของสังคมด้วยการก่ออาชญากรรมประเภทอื่นอีกด้วย

ตาราง 4.20 แสดงสถิติคดีประเภทยาเสพติดให้โทษในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	การเปลี่ยนแปลง
2533	129	-
2534	202	+73
2535	224	+22
2536	187	-37
2537	273	+86
2538	357	+84
รวมจำนวน	1,372	

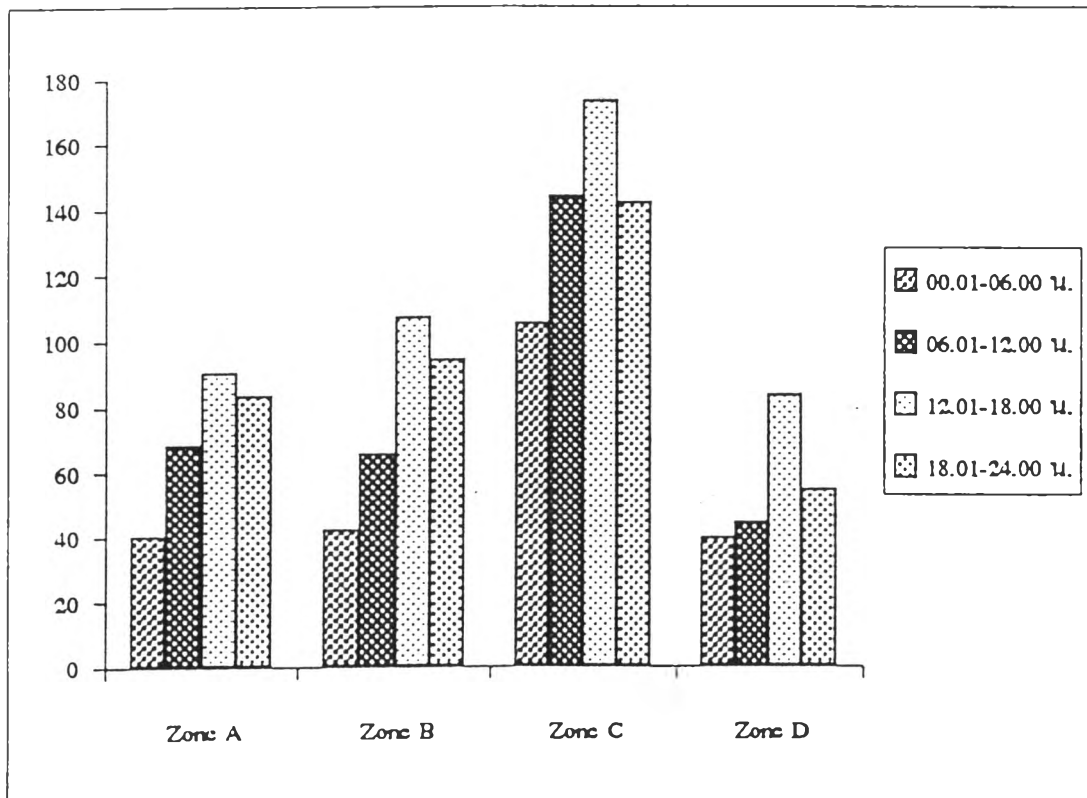
ตาราง 4.21 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดีประเภทยาเสพติดให้โทษในปี พ.ศ.2533-2538

พ.ศ.	ที่เกิดเหตุเขตพื้นที่				รวม
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D	
2533	25	18	73	15	129
00.01-06.00 น.	10	6	10	5	
06.01-12.00 น.	4	3	34	1	
12.01-18.00 น.	5	5	16	7	
18.01-24.00 น.	6	2	13	2	
2534	38	40	95	31	202
00.01-06.00 น.	4	1	20	10	
06.01-12.00 น.	10	13	22	6	
12.01-18.00 น.	15	12	28	7	
18.01-24.00 น.	7	14	25	8	
2535	55	38	88	45	224
00.01-06.00 น.	9	4	12	11	
06.01-12.00 น.	11	10	22	8	
12.01-18.00 น.	20	11	25	10	
18.01-24.00 น.	15	13	27	16	
2536	38	45	78	28	187
00.01-06.00 น.	4	5	25	5	
06.01-12.00 น.	10	8	15	7	
12.01-18.00 น.	15	21	21	7	
18.01-24.00 น.	9	11	17	7	
2537	43	78	114	41	273
00.01-06.00 น.	5	16	22	3	
06.01-12.00 น.	17	17	28	11	
12.01-18.00 น.	11	20	23	19	
18.01-24.00 น.	10	25	39	8	
2538	84	91	120	62	357
00.01-06.00 น.	8	10	16	5	
06.01-12.00 น.	16	14	23	11	
12.01-18.00 น.	24	38	60	33	
18.01-24.00 น.	36	29	21	13	

ตาราง 4.22 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุของคดียาเสพติดให้โทษในปี พ.ศ.2533-2538

เวลาเกิดเหตุ	พื้นที่ศึกษา			
	Zone A	Zone B	Zone C	Zone D
00.01-06.00 น.	40	42	105	39
06.01-12.00 น.	68	65	144	44
12.01-18.00 น.	90	107	173	83
18.01-24.00 น.	83	94	142	54

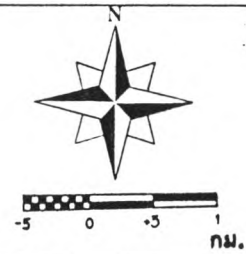
แผนภูมิ 4.7 แสดงที่เกิดเหตุ และช่วงเวลาเกิดเหตุคดียาเสพติดให้โทษในปี พ.ศ.2533-2538

แผนที่ 4.7 แสดงจุดเกิดเหตุคดียาเสพติดให้โทษในเขต สน.หนองแขม ปี พ.ศ.2533-2538

สัญลักษณ์

แนวทางด้านผังเมืองเพื่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตชุมชนชานเมืองกรุงเทพมหานคร
: กรณีศึกษาเขตรับผิดชอบสถานีตำรวจหนองแขม

จากตาราง 4.21 คติยาเสพติดให้โทษที่เกิดในพื้นที่ศึกษาในปี พ.ศ.2533-2538 มีคดีเกิดขึ้นทั้งสิ้น 1,372 คดี ซึ่งจะเกิดระหว่างเวลา 00.01-06.00 น. จำนวน 215 คดี คิดเป็น 15.67% คดีเกิดระหว่างเวลา 06.01-12.00 น. จำนวน 314 คดี คิดเป็น 22.88% คดีเกิดระหว่างเวลา 12.01-18.00 น. จำนวน 451 คดี คิดเป็น 32.87% คดีเกิดระหว่างเวลา 18.01-24.00 น. จำนวน 392 คดี คิดเป็น 28.57% โดยคดีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษาจะเกิดในพื้นที่ Zone C มากที่สุดจำนวน 528 คดี คิดเป็น 38.48% และจำนวนคดีที่เกิดน้อยที่สุดจะเกิดในพื้นที่ศึกษา Zone D จำนวน 216 คดี คิดเป็น 15.74%

ข้อสังเกตคติความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา

1. บริเวณพื้นที่ทั่วไป (General Environment) คติประเภทยาเสพติดให้โทษจะพบโดยทั่วไปในพื้นที่ศึกษา ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมได้ในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้เสพ และผู้มีไว้ในครอบครอง ส่วนผู้ขายยาเสพติดให้โทษสถิติการจับกุมมีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับสถิติการจับกุมผู้เสพ และผู้มีไว้ในครอบครองดังกล่าว ยาเสพติดให้โทษที่พบในพื้นที่ศึกษาจะมีทุกประเภท ที่มีการจับกุมได้ส่วนใหญ่จะเป็นกัญชา(ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1) และกัญชา(ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5) จากสถิติการจับกุมส่วนใหญ่จะพบการจับกุมผู้กระทำผิดคดีประเภทยาเสพติดให้โทษบริเวณย่านที่พักอาศัย หรือเป็นชุมชน รองลงมาจะพบในบริเวณที่เป็นย่านพาณิชยกรรม

2. สภาพแวดล้อมเฉพาะที่ (Immediate Environment) คติประเภทยาเสพติดให้โทษส่วนใหญ่จะพบเกิดบริเวณที่มีที่พักอาศัยอยู่หนาแน่น ได้แก่ ศูนย์การค้าหนองแขม หมู่บ้านหรรษา หมู่บ้านศรีเพชร บริเวณชุมชนดงรัก ชุมชนกองขยะหนองแขม ชุมชนวัดไผ่เลี้ยง จากการศึกษาค้นคว้าคดียาเสพติดให้โทษจะเกิดระหว่างเวลา 12.01-18.00 น. มากที่สุดคิดเป็น 32.87% และจะเกิดระหว่างเวลา 00.01-06.00 น. น้อยที่สุดคิดเป็น 15.67% ซึ่งช่วงเวลาเกิดเหตุดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงผลทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดให้โทษ ทั้งนี้เนื่องจากคดีดังกล่าวมีรูปแบบการเกิดและการจับกุมผู้กระทำผิดต่างกันคือสำหรับผู้ขาย ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะใช้วิธีการให้สายลับเข้าทำการล่อซื้อยาเสพติดจากผู้ขาย โดยก่อนเข้าทำการล่อซื้อจะนำธนบัตรฉบับล่อซื้อมาลงประจำวันเป็นหลักฐานทางคดีว่าจะมีการนำเอาธนบัตรฉบับหมายเลขที่ลงประจำวันไว้นี้ไปทำการล่อซื้อยาเสพติดให้โทษจากผู้ขายที่บริเวณใด หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมอบธนบัตรฉบับล่อซื้อดังกล่าวให้กับสายลับ แล้วนัดแนะกันว่าเมื่อล่อซื้อยาเสพติดจากผู้ขายได้แล้วจะนำเอายาเสพติดมามอบให้เจ้าหน้าที่ตำรวจบริเวณใด พร้อมทั้งให้สายลับจดจำตำหนิรูปพรรณ ลักษณะการแต่งกายของผู้ขายยาเสพติดให้โทษเพื่อจะได้เข้าทำการตรวจค้นและจับกุมไม่ผิดตัว ต่อมาเมื่อสายลับได้ล่อซื้อยาเสพติดให้โทษได้จากผู้ขายแล้ว จะนำยาเสพติดให้โทษมามอบให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งแอบซุ่มอยู่บริเวณใกล้ๆ แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเข้าไปในที่เกิดเหตุและจะแสดงตัวให้เจ้าบ้านทราบว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วนำหมายค้นแสดงให้ดู หลังจากนั้นจะให้ผู้ที่แสดงตัวเป็นเจ้าบ้านเป็นผู้นำในการ

ตรวจค้น ส่วนใหญ่ผลการตรวจค้นจะพบธนบัตรฉบับปลอมที่สายลับได้เข้าล่อซื้อในบ้านที่เกิดเหตุ และจะพบยาเสพติดให้โทษที่มีเหลืออยู่ที่ยังไม่ได้ขาย แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจจะยึดไว้เป็นของกลางและทำการจับกุมตัวผู้ขายเพื่อดำเนินคดี จากวิธีการดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการเข้าจับกุมผู้ขายยาเสพติดให้โทษจะต้องกระทำตามที่กฎหมายกำหนดคือจะต้องนำหมายค้นเข้าทำการตรวจค้นบ้านของผู้ขายในเวลากลางวันเพราะการค้นเวลากลางคืนกฎหมายมีข้อห้ามไว้ ยกเว้นจะมีเหตุสมควรตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้นจะพบว่า การจับกุมตัวผู้ขายยาเสพติดให้โทษจะต้องกระทำในเวลากลางวัน ส่งผลให้คดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเกิดเวลากลางวันมาก สำหรับคดียาเสพติดให้โทษที่มีการจับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ในเวลากลางคืนส่วนใหญ่จะเป็นการออกตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจและพบผู้กระทำผิดมีอาการพิรุณ เช่น มีลักษณะคล้ายกับคนติดยา หรือเมื่อพบเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วพยายามจะวิ่งหนี เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแสดงตัวและขอเข้าทำการตรวจค้นตัวได้เลยตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ สำหรับคดียาเสพติดให้โทษจะพบว่าเกิดในพื้นที่ Zone C มากที่สุดคิดเป็น 38.48% และเกิดในพื้นที่ Zone D น้อยที่สุดคิดเป็น 15.74%